

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Вересень

8

September

1970

Галина Титла:

Св. Ольга

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ВЕРЕСЕНЬ Ч. 8

Видав Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Педагогічне Колегія — Лідія Бурачинська,
 Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
 Лотоцька, Уляна Любович, Марія Оде-
 жинська, Ірина Пеленська, Марта Тар-
 навська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату висилати
 на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
 від січня 1970 \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії 1¼ ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 15 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокі число 60 центів

Зміст:

О. Лятуринська: ✱
 Наші парохіяльні школи
 І. Пеленська: Чому саме Окр. Ради?
 П. Олексів: Виховання батьків
 Р. Вишневецька: Ростик
 З. Галів: Порівняння матерів
 І. Гнатчук: Вітаємо молодий талант
 КУПАЯ — К-т Утривалення Пам'яті
 Анни Ярославни
 На чолі організації
 Р. Коцик: Зимотривалі білини зимою
 Т. Кравців: Український обід в Італії
 Вишиваймо для дівчорі
 Our Parochial Schools
 М. Dushnyck: GFWC Convention
 Resolutions of Public Relations
 Committee
 М. Федорович: Михайлик-Міняйлик
 К. Перелісна: Незгодна
 О. Лятуринська: Конюшинка польова
 П. Кізко: Вивірчинні горіхи
 Марія Ст.: Царівна і медведик
 Д. Куровський: Куди полетиш?
 М. Менцінська: Автом кризь пустелю

На обгортці:

Світлина на обгортці представляє іко-
 ну св. Ольги кисти Галини Титли, що
 була відзначена 2-ою нагородою на
 Конкурсі США. Дня 26. вересня ц. р.
 відбудеться в Укр. Інституті Америки
 в Нью Йорку відкриття Виставки ікон
 згаданого Конкурсу, получене з вру-
 ченням нагороди. Виставку влашто-
 вувє Централі США при співпраці 83
 Відділу США в Нью Йорку.

OUR LIFE

VOL. XXVII. SEPTEMBER No. 8

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August,
 of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States
 of America \$6.00 per year, half year
 \$3.00. Subscription in Canada \$6.00
 per year, half year \$3.00. Subscrip-
 tion in England 1½ pound sterling
 per year. Subscription in Australia
 4 Austr. dollars per year. Subscrip-
 tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
 8, 1944, at the Post Office at Phila-
 delphia, Penna. under the Act of
 March 3, 1879.

Single Copy 60 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovich
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26, rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Halyna Tytla: St. Olga

На терені США

26. вересня — Відкриття Виставки ікон
 Конкурсу св. Ольги — Центра-
 ля США при співпраці 83 Відділу
 США в Нью Йорку
11. жовтня — Конференція Культур-
 но-Освітніх Референток — Окр.
 Рада США у Філадельфії
18. жовтня — Конференція Культур-
 но-Освітніх Референток — Окр.
 Рада США в Нью Йорку
7. листопада — Конференція Культ-
 Освітніх Референток — Окр.
 Рада США в Ньюарку
18. листопада — Міжокружна Вихов-
 на Конференція — Окр. Рада
 США в Нью Йорку.
7. грудня — Ювілей 30-ліття — Окр.
 Рада США в Нью Йорку

КРИЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

Огляд фільмів, що тут подаємо,
 оснований на списку виховного жур-
 налу „Перентс“. Усі подані фільми —
 відповідні для дітей.

ЧОТИРИ КЛОВНИ — Four Clowns.
 Фільм передає постаті чотирьох ві-
 домих фільмових коміків.

МІЛЬЙОНИ МАДІГАНА — Madigan's Millions. Комедія на американ-
 ську тему, що відбувається в Італії.
 Грає Дастін Гофман.

РОЗБИЛИСЯ — Marooned. Історія
 відбувається в міжпланетному про-
 сторі, де згубилося троє астронавтів.
 Грегори Пік грає головну ролью.

НОРВУД — Norwood. Хропець і
 дівчина пізнаються в автобусі і що
 з того вийшло. Грають Глен Кембел
 і Кіт Дабрі.

ЛЮДИ З ПРОВІНЦІЇ — The Out-
 of-Towners. Сатира на життя в Нью
 Йорку. Грають Джек Леммон і Сенді
 Денніс.

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

Курс Працівників

Дошкілля

Зшиток 1.

Зміст:

- І. Пеленська: Курс Працівників До-
 шкілля
- І. Винницький: З проблем розвитку
 вої психології дитини
- Я. Теленко: Програма й методика
 навчання у дитячому садку

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі США

НАШЕ ПАРОХІЯЛЬНЕ ШКІЛЬНИЦТВО

Писанка укладу й виконання Оксани
Лятуринської

ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА

Так пам'ятаю нашу осінь!
Її намиста і зачоси —
начіхрані гречок покоси.
На ганок ввійдеш і попросиш,
немов не знати якої ласки:
— Мені барвистої запаски!
Розшиитої сап'яном свитки
з тонкими гаптами намітки!
Хоч оком глянуть на гердани,
мережки, прошви на веляні!
Хоч би краплину тих парфумів
із вітряних прозорих струмів!
З стежок почую сміх перлистый,
в корчах знайду разок намиста,
і келихи джерел надпиті,
і дзеркало озер розбите.

Із збірки „Княжа емаль“

Вересень для більшості нас тісно зв'язаний із початком шкільного року, з образом дітей, що повертаються з вакацій, щоб забрати свої місця у школах. Для тих, що їхній час шкільної науки вже скінчився, вересень наводить на думку всі проблеми зв'язані зі школою. Не можемо не бачити проблем, які стоять перед шкільництвом Америки. Нові технологічні здобутки привели до зрівнювання плянів навчання від найнижчого до найвищого рівня; рухи за соціальну рівність потягнули за собою перевірку філософічних основ, на яких опиралась система шкільництва. Всяка переоцінка вартостей спричинює час кризи. Таку кризу переходить тепер шкільництво не лиш Америки.

Українські парохіяльні школи підлягають тому самому натискові, що й інші школи Америки. Їхнє значення і роль в нашому суспільстві будуть залежати від того, в якій мірі вони зможуть розв'язати проблеми, що їх час ставить перед ними. Інша річ, що спромога шкіл — розв'язувати назріваючі проблеми стоїть у прямім відношенні до підтримки, яку ті школи дістають від громади, якій вони служать. Мова тут про підтримку подвійного роду — матеріальну, від якої залежить бути чи не бути парохіяльних шкіл; і льояльність, допомога добрим словом та щирим зацікавленням. Минув уже той час, коли школа могла вдержатись виключно завдяки жертві кількох осіб. Школа в сучасній громаді мусить опиратись на праці правдивих фахівців. А ми не маємо права вимагати безкорисних послуг фахівців у школі, якщо не вимагаємо їх деінде. Так само минув час, коли школа могла послугуватись тільки таблицею і книжкою. Технологічне суспільство вимагає від молоді іншої шкільної підготовки.

Але значення мережі українських цілоденних шкіл треба розцінювати під іншим кутом. Якщо парохіяльні школи мають лише сповнити функцію доброї підготовки до дальших студій, тоді ці школи є злишні. Їхню потребу і вартість треба розцінювати в залежності від того, що вони дають понад цю підготову. Не вистачає, щоб її випускники знали лиш українську азбуку (як це часто буває). Мусимо змагати до того, щоб діти від передшкільля виростили в знанні й пошані до всього, що українське; щоб вивчали українську мову в слові й письмі; знали українську молитву та обряд; співали українські пісні; та щоб знали, що Україна — це не лиш козаки та вареники. В цьому і тільки в цьому аспекті можемо оцінити потребу окремих українських цілоденних шкіл та їхнє моральне право вимагати підтримки від української громади.

З Головної Управи СУА

Чому саме Окружні Ради?

Чому саме Окружні Ради СУА стали темою панелью Річних Зборів Союзу Українок Америки? Чому така формальна суха тема, коли сьогодні є стільки живих актуальних пекучих проблем, які во-рушать суспільство кругом нас, а в тому і нас самих! Чи така тема не доказує, що Союз Українок стоїть осторонь живого струму життя?

Щоб відповісти на це питання, треба пригадати, що це є Річні Загальні Збори СУА. Сама назва їх трохи милить, бо загал думає, що це є звичайні загальні збори організації, на яких Управа має зложити перед членством і перед громадянством свій звіт, вибрати нову управу і схвалити напрямні діяльності на майбутнє. Тимчасом це є організаційна нарада усіх членів Управи СУА без участі членства і громадянства, яка відбувається тричі на трирічну каденцію. Завданням такої наради є перевірити діяльність Управи на одnorічному етапі, організаційну стійкість, активність і напрямні, по яких Управа має йти, щоб виконати завдання покладені на неї Конвенцією СУА. Тому Річні Збори, хоч зглиблюють докорінно діяльність кожної референтури СУА, не схвалюють ідеологічних резолюцій, ні не окреслюють становища до поодиноких громадсько-суспільних явищ життя.

Окружні Ради — звено на 45. річному організмі СУА порівнююче не нове. Деякі Окр. Ради обходять незабаром своє 30-річчя. Як посереднє організаційне звено між Централєю, а Відділами, хоч конечно з організаційного і ділового боку, Окр. Ради все ще чомусь не вросли повністю в організм СУА. Для Відділів часто існує лиш Централя з авторитетом голови, хоч більшість їх сприйняла існування Окр. Рад і ставить до них все більші вимоги. Окр. Ради що їх в СУА є сім, на всіх 106 Відділів, розвинули діяльність, закріпилися організаційно і подекуди замінюються в копію Централі, а подекуди в ще один Відділ СУА, який на місці ривалізує з власними Відділами.

З боку Централі ростуть вимоги до Окр. Рад щодо обов'язків і Окр. Ради опинюються немов між молотом, а кувалом; усі вимагають, усі „б'ють“, а „плакати не дають“, тобто не дають фінансів на покриття коштів діяльності. Вимоги ставить не лиш Централя і Відділи, але й громада, яка майже в усіх справах звертається до СУА через місцеві Окр. Ради. Це може траплятися тому, що засяг діяльності як і всі формальні засоби Окр. Ради ще не є уточнені, бо й умовини існування Окр. Рад є дуже різні, залежні від території, кількості Відділів, менше, або більше централізованої площини діяння. Тому справа Окр. Рад на зріла до дискусії і стабілізації. Стала проблемою ч. 1 унутрі СУА. Живучість її тематики виявив панель „Окружні Ради СУА“ 14. червня ц. р. і дискусія, в якій брали участь не лиш голови Окр. Рад, що „вздовж і поперек позначені проблемами Окр. Рад“, але й учасники Зборів, діячки яким менш важні приписи, а важна праця, і формалістки, що не відступають від букви писаного закону і вкінці, які самі собі творять закони, подиктовані місцевими умовинами і вимогою часу.

Мр. Дора Рак, яка впроваджувала тези панелью, ствердила, що Окр. Ради, хоч початково не були передбачені в статуті СУА, стали його невід'ємною частиною, так як Союз Українок Америки став невід'ємною частиною громади. Ідеологічні засади СУА творять його духову вартість і вони формують організацію сучасности, яка має перетривати нас і жити в майбутньому. І тому є важливо устійнити систему кожної клітини, зокрема Окр. Рад, що діють на різних теренах, мають труднощі територіальні, організаційні і ділові. Щоб їх зменшити, Централя повинна діяти лиш на своєму рівні, залишати всі окружні справи Окр. Радам і Відділам, які повинні співпрацювати з українським і американським світом на своїх територіях. Централя повинна передати частину свого авторитету Окр. Радам,

Вже наближається реченець

2-го Наукового Конкурсу

на

історичну працю

З ФОНДУ ІМ. ЛЕСІ І ПЕТРА КОВАЛЕВИХ

Темою може бути якийнебудь відтинок історії України з позитивним державницьким навісвітленням. Наукове Жюрі у складі проф. Олександр Оглоблин, голова, д-р Григор Лужницький і Дмитро Левчук, члени, провівши оцінку надісланих творів (щонайменше 100 ст. машинопису), признає одну нагороду у висоті 400 дол.

Реченець Конкурсу — 31. грудня 1970 р.

Твори надсилати у 3-ох примірниках на адресу Централі СУА.

створити для них фінансову базу і адміністративну систему.

З другого боку треба підносити кваліфікації членів Управ Окр. Рад, доповняти склад делегаток Відділів спеціалістами різних ділянок, посилити динаміку дії, змодернізувати пляни праці референтур.

Панелістка п-і Люба Шандра, голова Окр. Ради в Шикаго, подала низку пропозицій щодо фондів і грошових засобів Окр. Рад, зміни самої назви, організації семінара для конвенційних делегаток, праці референток і репрезентативних функцій Окр. Рад і підкреслила, що не фінансова, але програмова база достосована до потреб Відділів, є стрижнем діяльності і площиною існування Окр. Ради.

Третя панелістка, п-ні Марія Когутяк, голова Окр. Ради Рочестеру, обговорила відносини і співпрацю Окр. Рад із Відділами, для яких Окр. Ради є допоміжними чинником.

Модераторка панелью, мр. Івана Рожанковська, програмова референтка СУА, зуміла обдуманими і доцільними запитами здержати цілеспрямованість тематики панелью так, що він був цікавий, викликав живий відгук у присутніх і низку ухвал Загальних Зборів СУА.

І. Пеленська

Виховання батьків

Багато говориться в нашій пресі про те, як вищипити дітям любов і пошану до української культури. Це так, як із погодою, що про неї часто говорять, але мало реального можуть в тому напрямку зробити. „Змінити чиясь настанову, не є так трудно“ писала Марія Резі, відома виховниця. „Але змінити чиясь поведінку так, щоб вона годилась із новою настановою — дуже трудно“. Та це можливе.

Найперше треба признати собі, що на те немає однієї відповіді. Можливо потрібний новий погляд, нові вказівки для цього динамічного часу. У формі студійних чи дискусійних груп, що в кожній громаді вдумливо розглядали б і вирішували б ці спеціальні проблеми, примінюючи найновішу наукову методику. Треба працювати над тим в очочій співдії. Кожне середовище повинно працювати над своїми власними проблемами і на свій власний спосіб. Всеж таки, заки зможемо приступити до цієї спеціальної проблеми — як найкраще навчити дітей любити, шанувати і продовжувати українську культурну спадщину — мусимо найперше зрозуміти здорові засади розвитку і виховання дитини.

Найбільш виразною ціллю нашого виховання є — виховати дітей на зрілих і відповідальних дорослих людей. Які є основи поведінки й росту дитини, що доведуть найпевніше до розвитку повної особовості громадянина демократичної держави? Який підхід повинні взяти дорослі в їх виховній настанові, щоб скріпити ці основи в дитині?

Основні характеристичні прикмети зрілої й відповідальної людини є такі:

1. Відчуття певности і вміння достосувати себе.

Павлина Олексів — це вчителька гігієни і родинного життя в середній школі. На запрошення редакції Н. Ж. вона опрацювала справу виховання батьків, як її тепер наладнують в американських школах.

2. Зрозуміння себе самого й інших.

3. Зрозуміння цінностей демократичного суспільства.

4. Опанованість, відповідальність і свобода.

5. Охоча настанова для змін.

При помочі систематичного розгляду тих прикмет зрілої й відповідальної одиниці батьки можуть засвоїти собі пізнання які стосувати виховні методи, щоб успішно виховати свою дитину. Це не значить, що взаємини батьків із дітьми повинні бути контрольовані такими розумовими спонуками. Всі ми знаємо, що взаємини батьків і дітей в першу чергу ґрунтовані на почуванні. Всеж таки, розумова оцінка ролі батьків і справжнє зрозуміння потреб дитини — це важлива передумова добрих і чуттєво здорових взаємин батьків і дітей. Тому нам треба змагати до добре продуманої програми виховання батьків. Така програма допомогла б батькам придбати найбільш загальні поняття і засади, що відносились би до щоденних виховних проблем українських батьків і дітей. При помочі розгляду й дискусії батьки доходили б до кращого зрозуміння своїх дітей і себе самих, придбали б довіря до своєї виховної ролі і поділились би з іншими своїм досвідом, що впливає з їх українського світовідчуження. Коли хочемо зберегти українську культуру на довшу мету, мусимо опертись на цьому важливому чиннику — на батьках.

Груповий розгляд і дискусія — це природній засіб, щоб розв'язати якунебудь проблему в вільному суспільстві. В тоталітарному суспільстві спосіб життя і його вия-

ви — накинені згори. В демократичну суспільстві спосіб життя окреслюють одиниці, що гуртуються в групи і діють разом у переконанні, що цей їх шлях правильний. Такі групи вибирають своїх провідників, визначають свої авторитети і застерігають собі право на визначення своєї програми.

Які є основні цінності, на яких ґрунтується ціль демократичного суспільства? Наша концепція громадянства у тому суспільстві полягає в загальній пошані людської гідности і зрозумінні цінности людського життя. Віримо й цінимо внутрішню вартість і особливість кожної індивідуальности. Тому що в демократичному суспільстві високо ставимо значення одиниці, змагаємо до того, щоб кожна людина розгорнула свій потенціал, розвинула свої здібности. А людина знов повинна розуміти своє зобов'язання і використати свої здібности на те, щоб причинитись до загального добра. У дійсності в демократичному суспільстві вкорінилось переконання, що одиниця лиш тоді досягне свого повного розвитку, коли вона здібна допомогти другим цього досягнути. Суттєвою прикметою тієї громади є пошана для других, а це виключає можливість підчиняти собі людей, наче невольників чи терпіти диктатуру автократних одиниць.

Дальшою прикметою того суспільства є — зрозуміння для індивідуальних, суспільних і релігійних зрізничкувань. Із них випливають різnorodні потреби і прямування, а для них треба виробити собі вирозуміння й пошану. Демократична філософія кладе натиск

Нові Світлички в кожній Окрузі!

В місяцях вересні й жовтні 1970 р. повинні ми покласти основи під створення Світлички в нашій місцевості. Розгляньтесь за приміщенням, пошукайте вчительки і порозумійтесь з о. парохом, щоб заохотив молодих батьків до такого діла. А коли створиться Батьківський Комітет, тоді легко буде рушити це з місяця. В кожній Окрузі повинно постати кілька Світличок!

Олена Климишин
Виховна референтка Гол. Управи

НА ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В ПОТРЕБІ

Наша збіркова акція для підтримки Української Церкви в Потребі продовжується. Наспіли від Відділів далші листи з пожертвами, що свідчать про готовість нашого членства підтримати цю акцію. Нижче подаємо подрібний список Відділів і їх пожертв. Це є збіркові листи, що наспіли у травні і червні 1970 р. Завдяки тому можна було вислати суму 1,239.50 дол. на руки Їх Блаженства Кардинала Йосифа в Римі.

Збіркові листи надіслали такі Відділи:

Відд. 5 — 60 дол., Відд. 7 — 15 дол., Відд. 23 — 75 дол., Відд. 26 — 125 дол., Відд. 31 — 50 дол., Відд. 33 — 331 дол., Відд. 42 — 26.50 дол., Відд. 56 — 54 дол., Відд. 57 — 31 дол., Відд. 62 — 32 дол., Відд. 63 — 27 дол., Відд. 64 — 87 дол., Відд. 69 — 100 дол., Відд. 70 — 50 дол., Відд. 76 — 50 дол., Відд. 79 — 20 дол., Відд. 88 — 9 дол., Відд. 89 — 7 дол., Відд. 92 — 90 дол. Разом 1,239.50 дол.

Прохаємо Відділи, які ще не перевели збірки, надсилати їй разом із збірковими листами.

на духові, моральні й етичні цінності. Справжнє задоволення дає взаємна любов і приязнь, осягом вважається не тільки давати, але й приймати, не тільки співдіяти, але й суперничати.

Велике значення має в демократичному суспільстві — свобода. При такому способі життя кожна одиниця має змогу вибрати собі своє звання, своє віровизнання, свою політичну настанову, своє подружжя. Вона має свободу вибору в найбільш суттєвих аспектах свого життя. Прадавня боротьба за свободу досягнула тут свою ціль. Кожна одиниця може вести життя по своїй вподобі, коли не

переломить закону, що їх сама ж і створила. Тому в тому суспільстві виховання має таку велику вагу. Тут кожна одиниця мусить бути вихована, щоб сама могла керувати своїм життям. Сама мусить вибирати собі шлях.

Як можна того досягнути? В організованих дискусійних групах дорослі можуть знайти пригожу атмосферу до пізнання різних проблем.

Розглядаючи матеріал під проводом обізнаного фахівця, дискусанти можуть збагнути кожен предмет чи ділянку. До того можна дійти також індивідуальними методами, при помочі підручників чи доповідей, але груповий розгляд і дискусії дають багато більше для пізнання проблеми.

У дискусійній групі:

1. Кожна особа пізнає і вчиться через свою активну участь.

2. Кожна особа вчиться самостійно думати і висловлюватись.

3. Всі мають нагоду обмінятись своїм пізнанням і досвідом із другими. Постанови й акції, що впливають із того, збагачені знанням і досвідом різних людей.

4. Всім дана нагода узгіднити своє становище — дійти до порозуміння, не погодитись або створити щось нового.

5. Кожна особа має нагоду пізнати краще свої власні почування, думки, як також і інших учасників. Вчиться краще розуміти себе самого й інших.

6. Співпрацюючи з іншими над вислідом не тільки доводить до розв'язки справи; залишає нам іншу цінність — почуття приналежності до однієї групи.

З того бачимо, що студійна і дискусійна група може дати учасникам велику користь. Одначе всі повинні усвідомити собі, що цього не можна досягнути без певного зусилля.

Найперше треба устійнити ціль для якої група збирається і як вона думає це опрацювати. Виховне завдання вимагає певного знання цієї ділянки. Треба знати її засяг і знати, що і як треба простудіювати. Учасники студійних груп мусять бути готові щось прочитати й перестудіювати. Тому й називаються ці групи в програмі виховання батьків — студійно-дискусійними.

Наше життя у вільному суспільстві основане на тому, що в нас є довір'я до людини, до її спромоги думати, вчитися й розв'язувати свої власні проблеми. Ця Програма Виховання Батьків, що її тепер застосовуємо в Америці, є доказом, що в нас є довір'я до батьків. Ми переконані, що більшість батьків хочуть бути добрими батьками. Більшість із них не мали нагоди вивчати педагогічних проблем і розуміти дітей. Багато з-поміж них навіть несвідомі, що це вимагає певної підготовки.

Цей Проект Виховання Батьків створено на те, щоб була дана нагода батькам — побачити ясніше себе й своїх дітей. Вона допоможе їм розв'язати більш інтелігентно всі ті проблеми, а зокрема ті, що постають тепер в українських родинах. У висліді це поліпшить взаємини між батьками й дітьми і допоможе їм передати одні одним їх культурні цінності. Цей Проект треба розвинути на постійно в кожній громаді, рахуючись із тим:

1. Батьків усе прибуває.

2. Взаємини між батьками й дітьми змінюються, бо діти переходять різні фази розвитку.

3. Постійні досліди доводять до нового знання й висліді.

ВИСТАВКА КОНКУРСУ НА ІКОНУ СВ. ОЛЬГИ

Засіданням Жюрі дня 18. липня 1970 р. завершився Конкурс на ікону св. Ольги. Дванадцять картин різної величини й підходу — це велике й серйозне зусилля нашого мистецького світу — передати нам у мистецькій формі подобу нашої великої володарки і святої. Не всі вони могли добитися відзначення. Але кожна працювала з любов'ю й надхненням. Тому кожна з тих ікон зрозуміє й оцінить наш глядач.

В тій цілі Централя США запланувала Виставку Ікон із Конкурсу. Це буде влаштоване спільно з 83 Відділом США в Нью Йорку, що погодився у проведенні допомогти. Відкриття Виставки Ікон призначене на суботу, 26. вересня 1970 р. в Українському Інституті Америки. Тоді також відбудеться вручення нагороди мисткині Галині Титлі, членці 83 Відділу США, та відзначення Віри Драшко, яка теж вирізнена в цьому Конкурсі.

РОСТИК

— Дивіться, мамин мазунчик знов збирається додому! — такими словами пані радникова після обіду звернулася до всіх дітей. А „мазунчик“ справді зібрався, надягнув наплечник з книжками і сказав пані радниковій, що він уже йде.

На дворі було болото по вуха. До дому п'ять верств.

Але пані радникова чомусь не здержувала Ростика, і він подався прямо через греблю, де болота було найбільше. Там не тільки загрузали люди, а й коні. Одначе греблі не можна було обминути.

Інші діти скоріше побігли на замкову вежу подивитися, що станеться з Ростиком, чи не загрузне десь?

За хвилину вони побачили внизу якийсь клубочок, що його можна було прийняти за Ростика. Ростикова біла кудлата шапчинка біліла здалека. Але не видно було білої хутрянної лямівки козушка.

Ростик чи не Ростик?

Той клубочок котився все далі й далі, зупинявся, чіплявся за верби, що росли обабіч греблі, і за деякий час цілком зупинився.

Як це дійсно Ростик, то він вліз у порядну халепу. Йому треба — щоб попасти на дорогу додому, перейти на другий бік греблі. А це, очевидно, не можна зробити. Он загрузло там кілька возів з мішками й з людьми, і коні не можуть ані сюди, ані туди. Ростикові прийдеться повернутись.

Але що це? Клубочок лізе на дерево, з дерева скаче на хребти загрузлих коней, а відтіль на другий бік греблі. При цьому він ледве не скочується до озера, але вчасно хапається за стовбур.

Слава! Ростик уже на безпечному шляху. Правда, там також повно калюж. Але як Ростик дав собі раду на греблі, то там тим паче.

От видно, як якийсь селянин його переводить, як далі кидають

Р. Вишневецька — це псевдо Оксани Лятуринської, під яким вона видала єдину свою прозову збірку „Материнки“. Це оповідання з життя дітей.

йому через дорогу кладку, а там уже закрут, і за хатами нічого не видно.

За деякий час діти з вежі побачили на горбку за селом якусь крапку, що все посувалася наперед.

Це напевно Ростик!

Шкода, на таку віддаль не можна докладно роздивитися. Ну, скоро можна буде й так запевнитися. Як запалить на самому вершкунку горбка багаття — умовний знак, то це Ростик.

От уже видно дим.

Слава! Слава! Якби так можна було вивісити прапор! Славко побіг по простирало, повісив його на тичку і всадив на вежі між каміням.

Вітер прапор нап'яв. Під ним стояли діти — Славко, Злотка й Марта, махали руками і тужно дивилися за Ростиком, що крапкою посувався все далі й далі, аж поки не щез.

За якусь годину-дві він буде вдома. А там мама, надвечір чай з гарячими маминими булочками. Ах, чом не прислали коней! Мабуть, як завжди: всі коні в роз'їзді. А тут так чекаєш тієї суботи, коли звільнишся на один день зі школи.

Дітей брав жаль на батька, маму й на цілий світ.

Видно, їх ніхто не любить, тож і не треба! Вони не поїдуть додому, навіть якби по них і прислали коні.

А чом би не зробити так, як Ростик зробив?

Колись уже так зробили. Так Марта втратила півчобіток, і до сьогоднішнього дня десь він там у болоті на греблі. А Злотка дістала коклюш і відлежувала. Славкові ще можна було б відважитися, та пані радникова після того нещасного випадку не пускає. Яка несправедливість! Чому Ростикові можна, а іншим ні?

Однієї суботи, коли з дому знов не прислали коней, а Ростик знов збирався в путь, пані радникова взяла його до своїх кімнат на допит. За хистком випадково була Злотка і все почула.

Руїни замкової брами в Кременці
Castle ruins in Kremenets, Volhynia

— Скажи, Ростик, чому тебе завжди так тягне додому? — почала радничиха. — Чи тобі тут зле? Чи я не опікуюсь вами, як належить? Аджеж вам тут ліпше, ніж дома!

Ростик схилив голову і тихо відповів: — Там є мама!

Пані радникова прикусила губу: — Ах, так! Мама! А що, власне, ти хочеш від тієї мами?

Ростик ще більше нахилив голову і сказав, запинаючись: — Помогти мамі.

Пані радникова витріщила очі: — Що ж ти можеш допомогти?

А Ростик на це: — Ну, хоч щонебудь!

Пані вже не задержувала Ростика, і коли він вийшов, зідхнула: „Ах, чом я не маю такого сина!...“ Злотка вискочила з-за хистку, як спарена.

Боженку, в той час, як вони всі — Славко, Марта та й вона, Злотка, тільки й думали про мамині булочки, — Ростик перся через болото й сніг, щоб „помогти мамі хоч щонебудь“! Напевне мама про це нічого не знає. Траплялось вже зчаста, що вона неуважно відштовхувала Ростика: „Не перешкоджай!“ Та ж і як можна було б знати: діти тільки те й робили, що жадали того й того й того, про ніщо інше й не думали. Але хто б міг сказати, що вони не любили маму?

І Злотці стала перед очима одна з багатьох субот, коли прислали коней і всі діти могли їхати на неділю додому.

Скільки ж то було радості! Чим

ближче під'їздили тим більша радість наповняла груди.

От уже запуст і батьків ліс. От мамині березки що ними обсаджений рів навкруги хутора. Як приємно було коли вони били в лице своїми заінеєними гілками. Це ж перше привітання з дому! От уже зачули пси й брешуть, прибігають, скачуть на санки, лижуть обличчя, вимахують хвостами. Скоріш, скоріш! Навіть коні, зачувши дім, без спонуки прибавляють ходу. От закрут — і санки під ганком.

З освітлених дверей вибігають домашні і кожен хапає когось із дітей. Але всі діти хочуть попасти до мами, притулитися лицем до її лица, до її милої долоні.

На столі в маленькій теплій їдальні кипить самовар, стигнуть гарячі булочки. Мама, така радісна й ласкава, кожному наливає чаю, набирає конфітур. Діти галасливо виповнюють їдальню. В такі дні не стримає їх ні присутність батька, якого вони боялись, ні присутність чужих людей...

А що, власне, мама мала з приїзду дітей? — Тільки більший клопіт!

Хто вставав у понеділок найраніш? — Мама!

Хто грів кожному панчішки та черевики? — Мама!

Хто вибігав так, як був, на мороз до санок, кутав ноги й руки дітей в кожушини, щоб „не дуло?“

Так! Ніхто з дітей про маму не думав, і навіть про це ніхто з дорослих їм нічого не говорив.

Але як знав Ростик?

З того часу Злотка почала придивлятися до свого братика, мов до якогось чужинця.

Яке в нього було особливе обличчя! Зі своїми великими яснокарими очима і неслухняним волоссям, що над чолом стирчало ріжком, він був подібний на якогось жучка. А той його напівздивований простосердечно дитячий погляд!

Якась ніжність наповнила груди Злотці.

Тільки подумати: були ж такі хвилини, коли його страшно не любила! А це тоді, коли вони, бувало, за щось поб'ються, а їх обох без розбору поставлять на коліна, ще й накажуть поцілува-

тися: „Це ж твоя сестричка! Це ж твій братик!“

Чи можна було тоді поцілувати Ростика? Та ж гнів на нього так і кипів!

А тепер? Злотка б його радо обійняла, якби він тут був і якби це не здавалось дивним.

І те, що раніш здавалося його виною, чи не здається тепер виною самої Злотки?

Злотка почервоніла.

Коли всі в суботу приїжджали додому, вона також бігла помагати мамі. Але, чи то від незвички, чи то від занадто великої заподатливості, їй валилося все з рук. І вона з гіркістю відчувала, що лише перешкоджає. А як добре все виходило в Ростика! Мама, здається, вже без нього не могла обійтись.

От, наприклад, мама згубить шиючу голку і зараз же до Ростика: „Горобчику, в тебе бистрі очка, пошукай“ — І голка миттю вже тут. Чи десь закотився клубок

ниток: „Горобчику, в тебе бистрі ніжки!“... Ростик сюди — туди і знайде капосний клубок десь там, ди його ніхто й не шукав би.

Злотці видавалось іноді, що мама любить Ростика більше, ніж когось іншого з дітей. Тоді вона не знала, що всі матері мають велике щедre серце і люблять своїх дітей без розподілу. Тільки гарних, здорових і добрих люблять з гордощами, негарних, слабких і злих — з ганьбою і мукою.

Злотка якось запиталася: — Мамо, кого з нас ви найбільш любите? Мама показала свої пальці: — Котику, подивись: якби обрізала цей палець — буде боліти, але так само буде боліти, як обріжеш той чи той.

Це Злотку цілковито не пересвідчило, і вона вирішила, що Ростик — це мамин більший палець, який адже болітиме більше.

Так, вона тепер це знала і Злотка любить, любить, любить Ростика і вічно буде любити!

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Конкурс на ікону св. Ольги

У червні 1969 р. Союз Українок Америки проголосив Конкурс на ікону цієї нашої святої, бажаючи вшанувати 1000-річчя її смерті. До участі в Конкурсі запросив усіх жінок-мисткинь, що проживають у вільному світі. До реченця Конкурсу 30. квітня 1970 р. наспіло 12 творів.

У розгляді й оцінці ікон перешкодила недуга і смерть голови Жюрі бл. п. Антона Малюци. Одначе ще за свого життя покійний голова Жюрі мав нагоду побачити надіслані твори й висловитись про них. Тому, коли дня 18-го липня 1970 р. інші члени Жюрі зійшлися в Українському Інституті Америки в Нью Йорку, то могли видати такі нагороди й вирішення:

Перша нагорода — ГАЛИНА МАЗЕПА з Каракасу, Венесуеля

Друга нагорода — ГАЛИНА ТИТЛА з Нью Йорку, ЗСА

Третьої нагороди не признано нікому.

Вирішення признано ХРИСТИНІ НАВРОЦЬКІЙ-КУДРИК із Торонто, Канада, і ВІРІ ДРАШКО з Нью Йорку, ЗСА.

Жюрі ствердило, що Конкурс на ікону пройшов з успіхом і поручає Союзові Українок Америки — видати репродукції обох нагороджених ікон. Вони можуть стати гарною репрезентацією української ікони в кожній українській хаті.

Михайло Черешньовський — голова Жюрі
Мирослава Гординська, Мелянія Милянович,
Ніна Січинська — члени

На актуальні теми

Порівняння матерів

Коли мене запросили взяти участь у панелі 83 Відділу США в Нью-Йорку, я мала провести там порівняння американської матері з українською. Це застановило мене, яку групу американських матерів узяти за приклад. Чи опертись на молодій студентці, яка через подружжя перервала студії і старається їх закінчити? Чи взяти за приклад молодих професіоналісток, що вміють отримати материнство із заробітньою працею? Чи, врешті, поглянути на тих забезпечених, що перервали студії чи фахову працю і всеціло віддаються вихованню дітей? А врешті, яку національну групу вибрати поміж ними? Бо хоч американське суспільство назверх монолітне, проте знаємо, що воно створене багатьма групами іммігрантів і вплив кожної такої групи передається ще дальшим поколінням.

Мій вибір був зумовлений обставинами. Я живу в одному з 7-ох кооперативних будинків Нью-Йорку для середньої класи населення, де є велика перевага жидів. До того запам'ятала я з доповіді Івана Сирника, виголошеній на Світовому Конгресі Вільних Українців у Нью-Йорку, що жиди стоять на першому місці щодо здобуття високої освіти в Канаді. (У тій же статистиці сказано, що українці стоять аж на 10-му місці, хоч кількістю населення вони займають 4-те місце). І мій власний досвід вказує на те, що ментальність жидів і їх наставлення до науки подивугідні.

У нашому кооп. будинку є „Бейбі Ситтінг Клуб“, себто взаємодопомога в опіці над дітьми. Батьки, що належать до цього клубу, взаємно допомагають собі, коли їм треба залишити дітей на кілька годин у день чи ввечері.

До клубу належать батьки дітей, що їм не більше 12 років. Ці матері в 90 відс. мають вищу освіту, з них 80 відс. є вчительками. Вони цікавляться подіями в світі, розуміються на політиці, але не читають брукової преси. Активно працюють над вихованням своїх дітей, але й беруть участь у культурному житті, бо ходять до театру й на інші культурні

імпрези. Їхні чоловіки, т. зв. „white collar workers“, із вищими позиціями в різних підприємствах, а також кваліфіковані професіоналісти, як учителі, професори, психологи, лікарі, редактори, економісти й інші.

Отже пригляньмося до тих американських матерів жидівського віровизнання. Вони не дуже дбають про свій зовнішній вигляд. Часто ходять у штанах, скромно зачесані і не дуже педантні. Хоч не раз я лишалася з дітьми, яких батьки йшли до театру, то ні разу не бачила, щоб матері вбиралась у дорогі сукні і мали зачіску, зроблену у фризйерки. Також діти з тих подруж не вбрані надто дбайливо: дешеві плащі чи суконочки, коли нові — то за довгі, коли старі, то за короткі. Зимому дітей не дуже тепло вбирають, пояснюючи, що дитина не потребує стільки одягу, що дорослі. Щодо чистоти, то вони вважають, що не треба так 100-процентоно брати до серця те, що оголошується на телевізії — щоб ніде порошок не було в хаті, чи бруду на дитині. Вони вважають, що свобода дитини важніша, як чистота. Тому в нашому коопера-

тивному парку дозволяють дітям бавитися, як собі бажають.

..Щодо виховання дошкільного віку — то воки вважають, що дитина потребує розвивати в гурті своїх ровесників при допомозі гри під умілим проводом кваліфікованої садівнички своєю індивідуальністю, свої вроджені нахили чи до музики, чи до мистецтва. Діти ходять до такого садка тричі в тижні, за що батьки платять 40—60 дол. місячно. Є й садки коженденні, які коштують до 100 дол. місячно. Батьки вважають, що в цей час дитина найбільшим темпом розвивається і в неї дуже легко викликати снагу до науки. Треба ще згадати, що ті садки ніколи не влаштовують пописів дітей, костюмівок чи дитячих вистав. Вони вважають, що дитини не слід змушувати до чогонебудь, особливо не давати визчати на пам'ять незрозумілі віршички. З тих мені зкайсмих американок ніодна не посилає дітей до балетної школи чи на лекції фортепіану. Мабуть вважають, що коли дитина в садку не виявила вроджених здібностей до якоїнебудь галузі мистецтва, то не варто її змушувати до того.

Впадає в око велика дитяча бібліотека в кожній хаті. Книжки освітнього характеру, спрямовані на піднесення дитини, брошури з різними вправами в математиці і стислих науках, легко і цікаво написані біографії визначних людей, напр., Дж. Кен-

Молодиці у волинському селі
Women from Volhynia in their native attire

неді, Джорджа Вашингтона, Абрагама Лінкольна і т. д. Спеціально дивилась я за клясичними казками Гріма чи Андерсена, але їх не зустрічала. Пригадую собі, що дискутуючи на тему телевізійних передач, одна пані сказала мені, що дуже важним є, щоб дитина відрізняла реальність від фантазії і тому вона не дає дітям дивитись на програми з суперменом і т. д.

У кожній хаті є коли не дятячий патефон, то гай-фай, або одне й друге. Мають багато різномірних платівок. В одній хаті я бачила платівки із усіх визначних музичних постановок на протязі 10 літ. У тій самій хаті були випозичені з бібліотеки для дітей дуже приманливі і повчальні оповідання про наукові експерименти. Хлопець цієї родини ходить у суботу до спеціальної школи (science school), а щодня до звичайної публичної школи, в якій він є прийнятий до кляси дуже здібних дітей.

Американка — погана господиня. Не присвячує багато уваги тому, чи те, що вона подає на стіл, смакує чоловікові чи дитині. Дуже часто ладить юшки з консерв і заморожені продукти. Також на гостинність американка скупа. При малій, а тим більше несподіваній гостині подають алкоголь, плетеники, смажену картоплю і т. д. При запрошенні на обід чи вечерю не подають нічого особливого. Немає ніякого домашнього печива.

Помимо того, а може і в наслідок того, чоловік американки шанує свою жінку і трактує її, як рівнорядну. Коли треба немовля перевинути чи пеленку випрати, то він це зробить і закупи полагодить. А є такі, що й їсти зварять... Американець не вважає, що ця праця понижує його. Він каже, що жінка потребує теж поцікавитись тим, що діється у світі і відпочати від дітей.

На тому кінчаю свої спостереження матері-американки жидівського походження. Я свідома того, що не кожна з них так думає і поводить, як я подала. Знаємо, що кожна людина є інша. Я лиш подала узагальнено спостереження, над якими варто застановитися, коли хочемо пізнати покоління тут роджених американців, яких батьки були імігрантами. Їхні матері були ті „ідеальні мати-жидівки“, про яких багато написано книжок. Молоде покоління вже далеко відійшло від свого праобразу, але

має теж багато цікавих позитивних рис.

Коли маю говорити про матір-українку, то хотіла б поділити це моє спостереження. В одному скажу про тих „старших“ матерів, що їм уже проминула 30-ка, яких діти є в шкільному віці. А в другому про тих, молодших, що недавно тому вийшли заміж або мають малих ще дітей.

Одна в них є спільна риса. Кожна хоче посилати без найменшого вагання і про те подбає, щоб її дитина, син чи дочка, покінчили вищі школи. Знаю, що навіть серед простолюда є наставлення до вищої освіти для дітей. У цьому наші родини корисно вирізняються серед американців, що не прив'язують такої ваги до того.

Статистика ред. Сирника походить із 1961 р. У тому часі новоприбулі емігранти ще не були настільки заможні, щоб могли оплачувати вищі студії своїм дітям. Я знаю багато жінок, що хотіли студіювати, але мусли йти до роботи. А з-поміж тих, що студіювали, кілька жалілося, що під впливом батька взяли найбільш поплатний фах, а не той, до чого їх тягнуло.

В українських матерів середнього покоління дуже помітна тяга до самопосвяти. Вони змагають до того, щоб усе в них було ідеальне. Мешкання, господарство і виховання дітей. До того ще приходить проблема виховання в українському дусі і цієї ділянки ніхто не занедбує. Ще треба згадати, що українка активно працює в США й підпомагає молодечі організації, де її діти належать.

Українка з увагою ставиться до свого зовнішнього вигляду і вміє елегантно вбратися. Тому й дітей своїх убирає дуже дбайливо. В українському середовищі матері дбають про лекції фортепіану чи балету. Уважають, що попри саме знання музичного чи танкового мистецтва важливе те, щоб дитина навчилася виступати на пописах і щоб винесла з них гарні спогади на майбутне.

Українка — досконала господиня. Вона гордиться тим, що подає на стіл, дбає, щоб чоловікові й дітям усе смакувало. Турбується, щоб дитина отримала в їжі всі потрібні складники. Коли влаштовує гостину, тоді в неї багатий і смачний буфет — видно, що вона не жаліла для того ні часу, ні труду. В хаті помітна чистота і порядок. Видно дбайливість про те, щоб

мешкання було прикрашене українськими вишивками, керамікою чи образами українських мистців.

У хаті панує культурна атмосфера. Батьки читають українську й американську пресу, дбають про книжку в хаті і багато оповідають дітям про життя в Україні. Є схильність до навчання дітей рецитувати вірші напам'ять. Взагалі вироблення пам'яті стоїть на першому місці у дошкільному, а навіть шкільному вихованні.

Це все, що я сказала, — торкається тієї матері середнього покоління. Де-що йнакше представляється молода мати. Вона, хоч походить не раз із найбільш патріотичних родин, почувается американкою українського походження. Із дітьми вживає української мови, а з чоловіком часто англійської. Дбає, щоб дитина належала до Пласту, але воліє посилати дитину до публичної школи. Не вірить у колючність у всьому послуку дитини батькам. Уважає, що в наших парохіальних школах ломлять індивідуальність дитини дисципліною і вивчанням на пам'ять. Багато матерів ставиться прихильно до метод навчання за системою Марії Монтесорі.

Ці молоді українки — дуже самопевні. Багато з них допомогли чоловікам покінчити вищу школу, але й вони продовжували студії, коли чоловіки ввечері лишалися з дітьми. Вони вимагають від чоловіків співпраці у вихованні дітей чи навіть у веденні дому. Вони не змагають до ідеального порядку в хаті чи в куховаренні. Дбають про розвагу: спорт, кіно і товариське життя з однокумцями.

Ці молоді родини передплачують американську пресу, але не читають української, хіба винятково. Для молоді господині українські традиції і прикрашування хати вишивкою (хіба що мама це для неї зробить) є зайвою витратою часу. На її думку, ці чинники не можуть мати великого впливу в американському світі.

Тут мушу зазначити, що не всі з молодих матерів так думають, але таке є становище більшості їх. Це є цікаво порівняти й застановитися, бо межа віку між одними і другими не така вже й велика, щонайбільше 10 років. А людська і виховна настанова їх різна. Це треба взяти до уваги також тим у США, що беруться це молоде жіноцтво організувати. Для цього молодшого покоління матерів головні кличі США, як суспільна опіка

Вітаємо молодий талант

Хоч українці вважають себе музикальним народом, проте не так часто в нас виринають таланти, що вперто й послідовно розвивають у собі ту іскру Божу. Тому з радістю хочемо відзначити недавні виступи молодого співачки Христини Липецької, що представилася нашій публіці на кількох імпрезах. З них найважливішим був її власний концерт, влаштований у Дітройті 6. грудня 1969 року.

Її сильне меццо-сопрано схопило цілий ряд творів, що дійшли до слухачів по-новому в її інтерпретації. Відгуки в пресі були дуже корисні. Тому з зацікавленням починаємо розмову з цією молодого людиною на порозі мистецької кар'єри.

Найперше декілька даних із її життєпису. Довідуємось, що співачка народилася в Станиславові, але виїхала звідтіля ще дитиною. Хоч на її дитячі роки припала велика наша мандрівка, проте музичне навчання її не було занедбане. Мала Христина виростала в атмосфері музикальної родини. Її бабуся по стороні матері — Ма-

чи плекання традиції, не мають притягальної сили.

І так я закінчую цю свою аналізу. Я дозволю собі додати ще одну сугестію, що її можна використати у виховних цілях. Було б побажано, щоб бодай по п'ятницях матері були очі обмінюватись опікою над дітьми по своїх хатах. Хоч багато молодих матерів користають із допомоги бабусі для такої цілі, але дитина потребує товариства своїх однолітків і в такому товаристві скоріш і більш охотно засвоїть собі українську мову. Пізніш можна було б подумати про якусь домівку і подвір'я з відповідним приладдям, де діти сходились би і свобідно гралась би у свої гри під опікою чергових матерів і так частими зустрічами закорінювали б знання української мови і баянсували б американській впливи.

Зірка Галів
членка 83 Відділу США
в Нью Йорку

рія Скождополь із Чорненків — була здібною піяністкою, якої гра знайшла признання композитора Дениса Січинського. Майже всі члени її родини відзначалися добрими голосами, співали в хорах і брали участь у аматорських виставах.

Початки музичного навчання дівчинка дістала в Німеччині. Гри на фортепіяні вчив її впродовж 6 років проф. Зеновій Лисько. Його дружина Євдокія, бувша солістка хору Кошиця, звернула увагу на її голосові здібності. Вже в тому часі Христия виступала в німецькій середношкільній театральній групі, як також в українському хорі під керівництвом о. Заяця у Мюнхені.

Коли вона разом із батьками переїхала до Дітройту, тоді стала вчитися гри на фортепіяні у проф. Марти Тарнавської, а співу у проф. Вероніки Максимович. Музичне навчання перервала в тому часі довготривала недуга. Але молодечий організм це переборов. Пощастило їй також із дальшим вишколом, бо її стала вчити Аврелія Перальта Роззетті. Ця талановита вчителька ставила великі вимоги до голосу і здібностей учнів. Це градуантка консерваторії Скарлятті, бувша солістка кількох оперних компаній в Італії. Вона настояла на правильне навчання співу, що тривало три роки. Ось яку оцінку дала вона своїй учениці після згаданого вдалого концерту:

— За три роки студій зо мною Христина Р. Липецька розвинула своє природне меццо-сопрано в гарний, милий і блискучий інструмент, що дає їй змогу відтворити найбільш отверті звуки селекцій у її соло-програмі. Її програма включає майже все, чого вимагається від того роду голосу, вокально й експресивно в італійському, французькому, німецькому й українському репертуарах.

Із цього й впливає дальше наше питання до співачки. — Який репертуар пісень вас найбільше вдовольє?

— З молодих років захоплюва-

Христина Липецька
Singer Christine Lypetsky performed
in several Ukrainian communities

ли мене народні пісні і клясична музика. Тому ж і була я однією з організаторок жіночих ансамблів, що спеціалізувалися в народних піснях. Належала теж до „Опера Воркшапс“ і „Оверчур ту Опсра“, що давали цілі опери або ставили сольові партії, дуети, квартети зі знаних опер.

— Як зустріла вас публіка? Після концерту в Дітройті ви мали нагоду двічі виступити у Філадельфії, а потім на Союзівці. Що скажете про те?

— Зустріч із українською публікою була добра. Я віднесла враження, що люди розуміються на клясичній музиці і любуються в композиторах, які я підбрала. Мотивую це оплесками після кожної пісні, що були більш ентузіастичні, ніж я сподівалась.

— Чи настирливі домагання захопленої публіки не втомлювали вас?

— Навпаки -- воно не мучило, а підбадьорювало мене. Мені здавалось на концерті, що перші пісні в моєму виконанні не вийшли так добре, як я хотіла б. Причиною того, мабуть, було те, що я не знала, як слухачі приймуть мій голос і сценічну поставу. Це захоплення, виявлене не лиш оплесками, але й виразом облич, дало мені запевнення і відобразило

НАШІ ГРАДУАНТКИ

Щораз трудніше дістати списки дівчат, що покінчили вищу освіту. Та все ж таки Окружна Рада Рочестеру не занедбала цього обов'язку й зібрала потрібні дані. Таким способом маємо перегляд осягів молодого жіноцтва в тій нашій Окрузі.

Христина Баб'юк, студії російської мови у Фордгайм університеті із ступнем магістра. Працює при Об'єднаних Націях в Америкен Філд Сервіс у Нью-Йорку.

Іванна Батрак, студії педагогії в Стейтовому Університетському Каледжі в Бофало зі ступнем BS. Продовж цілих студій була на деканській листі. Вчитиме один рік у Бофало, а пізніше буде продовжувати студії на ступні магістра.

Алла Демиденко, студії на двох факультетах, а саме — політичних наук

в мене те поденервування, що я мала перед самим концертом і під час перших кількох пісень.

— Чи задумуєте далі вчитися у вчительки Аврелії Перальта Роззетті?

— П-ні Перальта Роззетті виїжджає на весну на постійний побут на Флориду і через те я приневолена змінити вчительку співу.

— Які ваші далішні пляни?

— Думаю приступити до конкурсу співаків, що його спонзує Метрополітен Опера в Нью-Йорку. Хочу виступати з концертами в інших містах ЗСА й Канади та видати платівку української класичної вокальної музики.

— Чи не вважаєте, що варто було б вам виїхати до Європи на завершення студій?

— Наразі я ще не застановлялась над тим. Я дуже вдоволена з реакції слухачів на тих моїх останніх виступах. Однак інколи приходить думка, чи присутні реагували так тому, що були захоплені моїм голосом і сценічною поставою, чи лиш тому, що знають мене особисто. Якщо перевірю це враження з виступів в інших містах, тоді більш серйозно подумаю над тим, чи не добре було б мені завершити студії співу в консерваторії.

Побажанням дальшого успіху для надійної співачки в інших містах закінчили ми нашу розмову.

Ірина Гнатчук

в Університеті Тефта і російської мови в Джексон Каледжі. Обидва ступені закінчила „магна кум лявде“. Під час 2. семестру на 2. році студіювала, як вимінна студентка в Копенгазі, Данія. Прийнята до Джордж-Вашінгтон Університету у Вашингтоні на студії права.

Ніна Баланюк, студії французької мови в Бредлі Університеті, Іллиной, із ступнем BA. Студіювала у Франції в університеті Діе Марсей. Вчитиме французької мови в середній школі в Шикаго і рівночасно студіюватиме французьку мову в Шикагівському Університеті на ступні M.A.

Ірина Гейзлер, студії математики в Рочестерському Технологічному Інституті зі ступнем B.S. Почала там же викладати математику в Джуніор Каледжі студентів, що підготовляються до поступлення в каледж. Рівночасно буде підготовлятися до магістерії в тому ж Технологічному Інституті.

Ольга Сулима, студії політичних наук в Університеті в Бофало із ступнем B.S. Почала вчителювати в Рочестерському Технологічному Інституті й рівночасно підготовляється до магістерії в Рочестерському Університеті.

Варвара Стасюк-Сорохтей, студії сценічного мистецтва і драми в Сиракюзькому університеті зі ступнем B.A. Буде продовжувати студії для досягнення магістерії в тих же предметах.

Новинки з Централі

Дня 18. липня 1970 р. відбулось в Українському Інституті Америки засідання **Жюрі Конкурсу на ікону св. Ольги**. Жюрі складалося з Михайла Черешньовського, голови і Мирослави Гординської, Меланії Мілянович, Ніни Січинської, членів. У засіданні взяли також участь Стефанія Пушкар, голова СУА, Лідія Бурачинська, заступниця і Наталія Чапленко, культ. освітня референтка Гол. У. прави. Нарада закінчилася признанням нагород і відзначень, що є проголошені в іншому місці.

Дня 25. липня 1970 р. Преосвященний Кир Йосиф Шмондюк прийняв на авдієнції пп. Стефанію Пушкар, голову СУА і Лідію Бурачинську, заступницю. Предме-

том розмови було дошкільне виховання української дівчорі, яким займається Союз Українок Америки. Існуючі до тепер 14 Світличок охоплюють лиш малу частину української дівчорі. У поширенні їх шукаємо допомоги церковного чинника, що може мати на те поважний вплив. Обидві пані оглянули також Дієцезальний Музей, приміщений в Епископській Палаті.

ДИТЯЧІ СВІТЛИЧКИ В НІМЕЧЧИНІ

Українське поселення в Німеччині колись провадило різні школи українознавства і світлички. Союз Українок Америки створив був для них патронати, що давали їм матеріальну підтримку. Об'єднання Українських Жінок (ОУЖ) наглядало за цим, оточуючи цю шкільну мережу своєю опікою.

Тепер школи українознавства перейшли під опіку ЦПУЕН, що займається й фінансуванням їх. Під опікою ОУЖ залишилися лиш дві Дитячі Світлички, одна в Мюнхені-місті, а друга в Людвігсфельді. Є ще третя Світличка в Амбергу, хвилево нечинна, бо там згорів барак, в якому відбувалось навчання.

Світличка в Мюнхені-місті начилює 6 дітей і зайняття відбуваються там кожної суботи по полудні. В Людвігсфельді є 9 дітей і вони збираються щодня крім суботи й неділі. Вчителькою є п-ні Анна Курило.

Патронами цих двох Світличок були донедавна — 47 Відділ СУА у Рочестері і 66 Відділ СУА у Нью-Гейвені. Їх вплата йшла на сніданок чи підвечірок для дітей, кошти опалу і доїзду дітей. Платню вчительок покриває ЦПУЕН.

Тепер один із Відділів відмовився продовжувати цю допомогу, отже опіка ОУЖ над Світличками утруднена.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК

ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

НАШІ СВІТЛИЧКИ

БД

Редагує Виховна Референтура СУА

Співпраця батьків

Кожна акція, щоб мала позитивний вислід мусить бути оперта на співпраці та взаїмнім зрозумінні й вирозумінні тих, що її ведуть.

Велике значення у веденні Дитячої Світлички має співпраця батьків.

Без тієї співпраці існування Дитячих Світличок просто неможливе. Дитяча Світличка це виховна установа. Сама її істога вказує, що тільки на гармонійній базі співпраці — вона може опиратися.

Молоді батьки, головно матері, що посилають діточок до Світличок, бажали б і хочуть бачити ті установи добре поставлені під кожним оглядом. Це можливе тільки на підставі щирої співпраці зі сторони саме тих батьків і матерів. Молоді матері можуть дуже легко користати із англломовних установ того рода. Та часто вони, хоч мільями віддалені від Дитячої Світлички, везуть своїх дітей туди, знаючи, що українське середовище дасть їм тільки українська Світличка.

Справу співпраці для добра дітей і установи належить розв'язувати при допомозі Батьківських Комітетів, що повинні бути зорганізовані при кожній Світлиці. Права й обов'язки такого комітету є з'ясовані у Правильнику для Світличок. Головніші з них постараюся подати.

Комітет:

1. Старається створити найкращі умовини в Дитячій Світлиці.
2. Плянє і переводить дижури матерів при приготуванні і видаванні сніданку в Світлиці.
3. Організує Виховний Фонд, як також може висловити побажання щодо використання цього фонду.
4. Бере участь і допомагає в організації імпрєз Світлички.

Батьківський Комітет — це збір у першу чергу матерів, що їх діточки є у Світлиці. Кому ж більше на її існуванні, та відповідно му веденні повинно залежати?

Матері живуть Світличкою, бо це установа, що перша допомагає їм у вихованні їх дітей. Тільки на базі їх співпраці можна гарно зорганізувати й вести Світличку.

Правильник для Світличок подає ще інструкції і для Виховно-Адміністративної Комісії, та вчителів, що ведуть Світличку, нормуючи їх відношення до себе і засади співпраці. Та найважніший чинник це Батьківські Комітети. Про інструкції для інших, як також про піднесення рівня Світлички при помочі співпраці всіх тих чинників подам другим разом. Тепер я просила б батьків і вчителюк, висловлюватися у справі саме тієї співпраці, та подати — як у яких Світличках та співпраця є налагоджена.

Олена Климишин

СВІТЛИЧКА — ПІДСТАВА ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Вакації вже проминули і знову гамором наповнилися наші школи.

Зачався теж новий шкільний рік у Дитячих Світличках і Школах Українознавства. На жаль, багато дітей залишились поза нашими школами.

Світличка — це перша школа, що зроджує почуття приналежности до українського середовища і дає початок релігійному й національному вихованню. У Світлиці дитина розвивається фізично через відповідно уложені зайняття, гри і забави. Психічно через відповідну літературу й пісню. Світличка дає змогу зживатися з українськими дітьми, де вони вивчають українську мову. Вони будуть плекати її, як найдорожчий скарб свого народу.

Психологи твердять, що передшкільний вік є рішальним у формуванні характеру дитини й тому Світличка влєгує навчання в наших школах українознавства. Учителі відразу пізнають дітей, що ходили до Світлички. Вони легше сприймають знання, як діти, над якими ніхто не працював. Свобідніше висловлюють-

ся, а мова є основною для навчання в Рідній Школі. Діти, що не ходили до Світлички, приходять до Шкіл Українознавства із чимраз то слабшим знанням української мови, яке виносять із дому. Тому вони справляють труднощі вчителєві, недобре чуються в класі і спиняють працю інших дітей.

Треба згадати про те, що недавно при Школах Українознавства постали класи передшкілля. До них приймається дітей після закінчення Світлички, а їхнім завданням є підготувати дітей до I-ої класи. Тим самим Українські Світлички є підставою Шкіл Українознавства.

Молоді матері, яким залежить на вихованні дитини в українському дусі, повинні подбати про те, щоб їх дитина почала своє навчання від української Дитячої Світлички.

О. Ощудляк
учителька Передшкілля Школи
Українознавства в Дітроїті

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Світличка 45 Відділу СУА

Світличка при молодечому 45 Відділі СУА в Елизабет, Н. Дж., існує вже 3 роки. Тут діточки від 3-го року життя мають нагоду себе взаємно пізнавати, чути кругом себе матірню мову, провадити в рідній мові гри та час до часу своїй рідній матусі проспівати українську пісеньку чи розказати казочку про „сірого котика“...

Та є лиш одна при тому перешкода. Дітки радо відвідували б цю Світличку та мами не пускають...

Що може спонукати молоду маму, щоб свою дитину післала до української Світлички? Любов і пошана до свого рідного, до всього, що є українське. А коли в мами тих якостей немає? Що тоді?

Тоді все ж пробується маму переконати. Послідовно, вперто працюється в своїй громаді, щоб мати зрозуміла користь із того. З яким вислідом? Добра, хоч кількісно невеличка (11 дітей) Світличка з 3-годинним щосуботнім навчанням у рідній мові.

Нашу Світличку успішно провадить молода студентка, голова Укр. Студ. Громади при Ратгерс університеті в Ньюарку, Галя Федун. Діточки люблять свою виховницю, гарно бавляться і вчаться української розговірної мови. Світличка себе сама оплачує.

Для навчання використовуємо передшкільне приміщення української

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 14. червня 1970 р. відійшла у вічність бл. п. **Марія Полевчак**, основниця і довголітня голова нашого Відділу. Діяльною була до останніх років свого життя. Ще й тепер займала пост організаційної референтки.

Бл. п. Марія Полевчак

Late Maria Polevchak, p. President of UNWLA Branch 24 in Elizabeth, New Jersey

Була людиною, що мала для кожного багато вирозуміння — все була готова розважити й допомогти.

Окрім СУА була активна і в інших місцевих організаціях. Гідно репрезентувала українців в Демократичнім Клубі і була в Управі Укр. Нар. Дому.

Народилася в Нортгемптоні, Па. Полишила у смутку двох синів Едварда і Василя, дочку Ю. Сенчій і шестеро внуків. Маси народу, що зібралися на похоронні відправи, були доказом, якою повагою і любов'ю тишилася Покійна. З жалем провели її Союзянки в о-

парохіяльної школи св. Володимира, де маємо устаткування і приладдя для забав. Свої маємо тільки книжечки й українську азбуку. За це від нас, Союзянок, належиться подяка і признання нашому всіми любленому парохіві о. Йосифові Федорикові.

Галина Магмет, голова

станню дорогу і попросили над могилою.

**Управа 24 Відділу СУА
„Дочки Українки“
Елизабет, Н. Дж.**

ДІТРОЙТ, МИШ.

З жалем повідомляємо членство СУА, що 16. березня 1970 р. відійшла у вічність бл. п. **Єва Чобот**, членка нашого Відділу.

Народилася в Зах. Україні у 1893 р. У погребному заведенні попросила Покійну голова Ксеня Палер.

Полишила у великому смутку сина Володимира і дочок Ольгу й Марію.

Членки Відділу провели її в останню дорогу. Нехай земля Вашингтона буде їй легкою!

Рівнож ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 22. березня 1970 р. попросалася з тим світом одна з основниць 23 Відділу СУА бл. п. **Розалія Братусь**. Народилася в 1896 р. у с. Ступниця, пов. Самбір. До Америки приїхала в 1914 р. Була дружиною бл. п. Василя Братуса.

До нашого Відділу вступила при заснованні у 1932 р. Якийсь час була касіркою в Управі і радо жертвувала на організаційні потреби.

Похоронна відправа відбулася з Церкви св. Івана Хрестителя, в часі якої о. монс. Бохневич попросав Покійну як добру матір і вірну парафіянку. Членки Відділу віддали їй останню прислугу, прибувши численно. У погребному заведенні попросала її голова Відділу Ксеня Палер.

За давнім українським звичаєм родина Покійної влаштувала поминки. У пам'ять Покійної промовляли пп. К. Палер, К. Хом'як, М. Ясінська і всі підкресливали виховні прикмети, завдяки яким її діти добре володіють українською мовою. При кінці родина Покійної подякувала членкам за участь у похороні.

Полишила у смутку дочок Катерину, Софію, Анну і сина Володимира, 5 внуків, трьох правнуків, брата і дві сестри в ЗСА, а одну в Україні. Всі вони з жалем прощали свою матір, бабусю і правбабусю.

Спи, дорога Союзяно, нехай легкою буде Тобі земля Вашингтона!

**Управа 23 Відділу
ім. Ольги Басараб**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З жалем повідомляємо все членство СУА, що 8. березня 1970 р. відійшла у вічність довголітня голова 50 Відділу СУА бл. п. **Олена Маруненко**. Покійна проживала в останньому часі в оселі „Вознесення“ у Філядельфії.

Бл. п. Олена Маруненко походила з патріотичної сім'ї Купчинських на Поділлі. Закінчивши вчительський семінар думала працювати вчителькою. Але це недовго тривало, бо в часі визвольних змагань вона включилася в працю для молоді української Держави, як поштова урядничка. Потім відтягнулася з УГА за Збруч і перейшла всі бурхливі переходи наших борців. Повернувшись до Галичини вона замешкала в Бучачі і тут невтомно працювала над вихованням української дітвори в Укр. Захоронці. Пізнавши актора українського театру Амвросія Маруненка вона вийшла за нього заміж. Подружжя виїхало разом на еміграцію і перебувши табір у Зальцбургу, прибуло до ЗСА. Осівши в Бетлегемі, Па. Олена Маруненко заходилась коло засновання Відділу СУА, що їй і вдалося. Очолювала цей Відділ кілька літ і вложила велику працю в громадське життя цього осередку. Коли пізніше відійшла зі здоровних оглядів із цього посту, все цікавилась працею СУА.

Над домовиною попросала Покійну від СУА містогорова Централі Лідія Бурачинська. Членки СУА з Бетлегему не могли прибути на похорон, але прислали жертву „замість квітів“.

НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Наша акція на Фонд Наглої Потреби, проголошена восени 1969 р., була проведена заходами Окружних Рад. Подаємо з черги перегляд збіркової акції, як вона перейшла в Окрузі Нью Йорку. Відділи зложили:

1 Відділ — 30 дол., 4 Відділ — 42 дол., 8 Відділ — 19 дол., 72 Відділ — 51 дол., 82 Відділ — 45 дол., 83 Відділ — 68 дол. Разом 255 дол.

Вісті з Централі

Вже проминули літні вакації й ми знов розпочинаємо свою громадську працю. Вперше зустрічаємось на ширших сходинах, щоб обмінятись враженнями. Але й пам'ятаємо про те, що треба провести в життя ще весною заплановані почини. Щастя Боже!

Місяці вересень і жовтень присвячуємо в цьому році **виховній діяльності**. Можемо здійснити різні проекти, що насуваються. Відділи, що провадять Дитячі Світлички, повинні піднести їх рівень. Інші могли б перевірити умовини для заснування Світлички, співпрацюючи з місцевою парохією. Напевне можна б промстити дорогу кільком нових Світличкам.

З радістю подаємо до відома нашим читачкам, що в Сан Франціско заснувався 26. травня 1970 р. **новий молодечий Відділ СУА**. Як головне завдання цей Відділ поставив собі — заснування Дитячої Світлички. Її провадитиме п-ні Ярослава Оренчук. Головою Відділу стала п-ні Галя Стеців, а секретаркою п-ні Стефанія Меркало. Вітаємо нову Управу й бажаємо сил і успіху в дальшій праці!

У лютому й березні ц.р. розіслали ми **збіркові листи** на фонд Укр. Церкви в Потребі і на потерпілих від землетрусу в Югославії. Майже всі Відділи відгукнулись на ці дві акції й про їх зусилля ми вже тут звітували. Та ще залишились листи в декількох Відділах і про те пригадуємо їм. Прохаємо збіркові листи нам повернути.

Пригадуємо значення **відзнак** для нашого членства. На ширших сходинах чи інших зустрічах наших Окружних Рад і Відділів повинні членки їх носити, як зовнішню відзнаку нашої приналежності до СУА. Коли деякі членки не мають їх, тоді Управа Відділу може замовити їх у Централі.

Екзекутива СУА

Своєчасно внесена **передплата** дає здорову фінансову підставу видавництву.

Врешті дістали ми списки новоприєднаних членок з Округу Шикаго. Радіємо, що можемо привітати в нашій організованій сім'ї тих нових Союзенок у Місті Вітрів, а також у сусідньому Манстері.

29 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Оксана Ванджура
Гертруда Ванджура
Ірена Дикен
Ліда Залуцька
Катря Івасишин
Віра Олексій
Ірина Олексюк
Оксана Теодорович
Марія Харкава

101 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Слава Верешака

Надія Горб
Люба Климкович
Роксоляна Польхович

102 ВІДДІЛ СУА, МАНСТЕР:

Анна Васильовська
Анастасія Грицак
Марія Григорців
Марія Кокольська
Марія Фединяк
Марія Шибайло

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Михайла Гукевича, батька нашої членки Теодозії Кривулич, складаємо 5 дол. на Фонд Бабусі.

Управа 19 Відділу СУА
Амстердам, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої бл. пам. Анни з Лопанських Вовк складаю 5 дол. на Фонд Мати й Дитина, а 2 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Анна Плаксієй, Меррік, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Зеновії Бурачинської, яка померла 12. липня ц. р. в Тчеві (Польща), складаю 10 дол. на Дім для Старших

Олена Волошин, Нью Йорк

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерті бл. п. інж. Петра Казанівського складаю 5 дол. на Фонд Мати й Дитина

Ольга Федчишин, Дітройт

НА КОНВЕНЦІЇ ГЕН. ФЕДЕРАЦІЇ ЖІН. КЛЮБІВ

У днях 9—12 червня ц. р. відбулася в Сан Антоніо, Техас, 79-та Конвенція ГФЖК, в якій взяло участь 1,200 делегаток. Українська делегація складалася з п-ні Марії Квітковської, представниці Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФ-УЖО) і п-ні Марії Душник, представниці СУА.

Ген. Федерація має Міжнародною Секцію, в якій гуртує Жіночі Клуби різних країн. Для неї призначений окремий день Конвенції, коли то всі делегатки беруть участь у пишному обіді. Тоді то представляють їх, даючи їм нагоду виголосити звіт. І так 11. червня промовляли обидві наші представниці, розказуючи про змагання й потреби українського жіноцтва. Окрім того вони мали нагоду роздати американським і іншим делегаткам летючки й іншу англійську літературу про Україну.

На цій Конвенції уступила попередній Управу. Вибрано головою п-ні Ерл А. Бравн із Піттсбургу на місце попередньої голови п-ні Волтер В. Марі.

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

Щедру пожертву для Музею Нар. Творчості СУА, що приміщений в Укр. Інституті Америки, зложила п-ні Ірина Кашубинська з Клівленду. Вона пожертвувала:

Жіночу сорочку з льняного полотна з чорним хрестиковим узором із Сокальщини.

Три рушники — один із сірого домашнього полотна без узору, другий із білого домашнього полотна, вишиваний чорно-червоним хрестиковим узором, а третій із того ж полотна, вишиваний чорно-червоно-жовтим узором. Рушники теж походять із Сокальщини.

Щира дяка за те!

Річні Збори Головної Управи

(Докінчення)

Неділя, 14. червня 1970

Після Богослуження розпочались наради о год. 10:30 дискусійною лавою, якої темою була проблематика Окружних Рад. Звідомлення з перебігу, як і висновки подаємо на іншому місці цього числа.

Дискусія в зв'язку з цим панелем була дуже оживлена. Головною темою була фінансова підстава Окр. Ради, яку старались усі спільно розв'язати. Контакт Окр. Рад із Відділами, а в зв'язку з тим поділ Окр. Рад на менші адміністративні одиниці. Але крізь дискусійні голоси пробивалось намагання определити становище СУА в громаді, дати організації глибше унапрявлення. Від того залежатиме ролія Окружних Рад, виконання їх завдань і вплив на кожну членку зокрема. Яке наше відношення до громади, до інших жіночих організацій? Чи ми повинні робити в першу чергу роботу, включену в нашу програму, чи реагувати на потреби громади? Такі питання виривалися з дискусії і це було доказом, як глибоко схвилював панель думки присутніх. В ухвалях Річних Зборів не можна було цього охопити, але побажане є дальше наświetлення того у статтях і дискусіях.

Слідувала обідова перерва. Дальшою точкою нарад було плянове **впорядкування організації**, що його реферувала п-ні Іванна Рожанковська, програмова референтка. Вона розгорнула плян, за яким організація мала прийняти календарний рік за підставу до своєї діяльності. Згідно з тим треба встановити відповідний час на Річні Збори Відділів, Окружних Рад і Головної Управи. Після кожної Конвенції повинен бути випрацьований організаційний календар на цілу каденцію, поділений на три роки.

Присутні сприйняли прихильно цю новину. Одностайність у цих організаційних проявах дуже бажана, тим більше, що Союз Українок Америки повинен тепер складати податкові зізнання, разом з іншими не-прибутковими організаціями. Отже одностайне книговодство в тому нам допоможе.

Останньою точкою нарад була підготовка **XVI. Конвенції СУА**. Цю справу реферувала п-ні Осипа Грабовенська, секретарка Екзекутиви. Як місце XVI. Конвенції СУА запропоновано Союзівку, з чим присутні більшістю голосів погодились.

Була год. 4-та по полудні. Голови Окружних Рад відійшли на засідання **Номінаційної Комісії**, що згідно зі статутом повинна розпочати наради рік перед Конвенцією. Головою Номінаційної Комісії обрано п-ні Катерину Пелешок, голову Контр. Комісії Гол. Управи, а її заступницею п-ні Іванну Рожанковську. Номін. Комісія обговорила плян своїх заходів для намічення листи нової Гол. Управи.

А в тому часі на запрошення голови п-ні Анастасія Вокер, заступниця, розказала присутнім про заходи Будівельного Комітету Дому для Старших у Дітройті. Як знаємо, Буд. К-т є власником площі в місцевості Воррен, Миш., де є велика українська громада. Стараннями Буд. К-ту опрацьовано плян будови Дому для Старших і внесено прохання за дозвіл на будову в громаді Воррен, яке полагоджено відмовно. Тепер ідуть поновні заходи, щоб цей дозвіл одержати. А тоді є в пляні старатись про федеральну позичку на будову.

Відповідаючи на запити присутніх п-ні Вокер з'ясувала, що для побудови й ведення Дому для Старших буде створена окрема корпорація, в якій більшість місць буде застережена для Союзянок. Залишилося відкритим, в якій спосіб забезпечити в цій корпорації право власності площі для СУА. Про цю обставину треба буде в майбутньому подбати.

На тому закрито Річні Збори Гол. Управи.

Висновки з панелю про Окружні Ради

1. В ідейній площині Окружні Ради повинні працювати над піднесенням рівня діяльності Відділів, їхньої співпраці та над ідеологічним і організаційним виробленням членства СУА.

2. Триступенна організація вимагає дуже доброго узгодження дії всіх трьох ступенів і до того повинні ми змагати через:

а) контакт Окр. Рад із Централєю,

б) участь голов Відділів у всіх починах Окр. Ради,

в) часті відвідини Відділів із боку Окр. Ради.

3. Для поживавлення праці Окр. Рад є побажані різні заходи, як окремі сходи Екзекутиви, референток, голов Відділів і Окружні Конференції. Ці останні запляновує Централія, мо-

же зладити для них напрямні й матеріали, але вони переводяться на місцях і місцевими силами.

4. Фінансову підставу Окружним Радам повинні дати Відділи (членські вкладки й фонди), а не самостійні імпрези Окружної Ради. До впорядкування фінансової підстави Окружних Рад слід подбати про:

а) виготовлення бюджету, що мусить бути запланований рівночасно з програмою і забезпечити Окр. Раду від недобору.

б) Акумулявання фондів в Окр. Раді чи пожертви датків є недоцільні. На чергову каденцію слід залишити найбільше 25 проц. обороту.

в) З огляду на організаційні завдання Окр. Рад треба змагати до створення обов'язкового організаційного фонду Окр. Ради.

5. З огляду на великі комунікаційні труднощі, що їх мають деякі Окр. Ради, слід призадуматись над їх поділом на менші.

ЮТКА, Н. Й.

Окружна нарада культ.-освітніх референток

Дня 12. квітня ц. р. на цю нараду прибула п-ні Наталія Чапленко, культурно-освітня референтка Гол. Управи СУА. На вступі вона з'ясувала обсяг діяльності культ.-освітньої ділянки. В ній референтки Відділів повинні звернути увагу на літературу, обрядовість і народній стрій. У цьому році Відділи мають відзначити роковини Наталії Кобринської й Олени Пчілки, на слідуєчий рік — Лесі Українки. Особливу увагу звернути на молоді таланти і підтримку існуючого вже Фонду Конкурсу на ікону св. Ольги.

Дальший провід нарад п-ні Чапленко передала в руки п-ні Ірини Руснак, орг. референтки Окр. Ради. Слідував панель на тему культ.-освітньої праці в Окрузі. В доповіді „Наша обрядовість“ п-ні Ірина Запарнюк описала вірування, звичаї, зв'язані з різними порами року та родинними подіями. Згадала при тому наші традиційні страви й обрядове печиво. У своїй доповіді „Книжка у праці СУА“ п-ні Володимира Величко вияснила konieczність підтримки жіночого пера не тільки закупом книжок, але й читанням їх, творенням Гуртків Книголюбів, дбанням про чистоту рідної мови, влаштуванням виставок книжок і зустрічей з авторами. Третя доповідь, що її виголосила д-р Євгена Єржків-

ська, пояснила складові частини народнього вбрання, різниці між кроями, кольоритом і швами в різних частинах України.

Після панелю відбулася дуже оживлена дискусія до кожної доповіді зокрема. Постановлено записати на звукові ленти різні обрядові пісні, від старших членок, що їх ще пам'ятають. Також вирішено, що треба виготовити короткі фільми з різних обрядових дій і серіями показувати їх нашій молоді в школах українознавства чи молодечих організаціях. Описати спосіб приготування наших обрядових страв і печива. Всі Відділи Округи повинні влаштувати в себе показ народнього вбрання. Після доповіді виведено його на екрані й учасниці Конференції могли ним любоватись.

Цінні думки, висловлені в дискусії, вилонились в ухвали, що їх відчитано й прийнято одногослоно. П-ні Руснак подякувала присутнім за участь, а п-ні Чапленко за zorganizовання цієї Конференції. Такі наради координують працю культ.-освітніх референток, які за вказівками референтки Гол. Управи можуть сконцентрувати свою увагу на цих питаннях, що під цю пору найбільш конечні і пекучі.

Мирослава Приймак
культ.-осв. референтка
47 Відділу СУА

УХВАЛИ КОНФЕРЕНЦІЇ

Учасниці Конференції схвалили одноголосно важливість і доцільність таких нарад, бо тільки в зустрічі з даною референткою Гол. Управи можна збагнути напрямні Централі в даній ділянці. Така нарада дає найкращі вказівки референтурі Округи й інформує референток Відділів про засяг їх праці.

Конференція культ.-освітніх референток насвітлила засяг праці референтури в усіх її виявах, як також пляни праці і спосіб їх виконання.

Вислідом нарад були такі постанови:

1. Пізнання і плекання обрядовості в домашньому побуті й на терені СУА у формі доповідей, показів, прозірок і фільму. Заохочувати Відділи до збирання матеріалу від старших членок, що їх ще пам'ятають (весільні обряди й обрядове печиво).

2. Пізнання народнього строю в його чистих формах. Звернути увагу на дитячий народній одяг і примінення вишивки до сучасного дитячого одягу. Зладити прозірки і фільм із відпо-

відним текстом і об'їхати з тим усі Відділи СУА. Щоб улегшити Централі працю і кошти (фільм), кожна Округа могла б опрацювати одну ділянку й обмінятися з іншими. Округа Рочестер — дитячий одяг.

3. Пізнання сучасної української літератури і поширення української книжки при помочі Гуртків Книголюбів, виставок книжок, зустрічей із письменниками.

4. Звернути більшу увагу на плекання й удосконалення української мови в домашньому побуті, що є наражена на чужомовні „збагачення“.

5. Підтримати Фонд ім. кн. Ольги, що служить для фінансування Конкурсу на ікону цієї нашої святої.

6. Звернути увагу на суспільно-політичне усвідомлення членки в широкому розумінні, як також її громадську поставу серед нашого суспільства.

КЛІВЛЕНД, ОГАІО

Річні Збори 33 Відділу СУА

Дата: 1. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні О. Городиська молитвою і привітала п-ні Ірину Кашубинську, представницю Гол. Управи.

Президія: п-ні Ольга Городиська, голова, п-ні Анна Задойна, секр.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Марія Грушкевич.

Звіти Управи зложили пані — О. Городиська, голова, Марія Грушкевич, секретарка, Ярослава Гергель, фін. секретарка і референтки пані — Стефанія Вільшанецька, організаційна, Стефанія Городиська, культ.-освітня, Ніна Раковська, нар. мистецтва, Зеновія Ярош, виховна, Стефанія Шевчук і Євгенія Гейниш, сусп. опіки, Марія Мудрак, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Приєднано 7 членок. Сходини відбувалися щомісяця.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Від грудня 1968 р. до січня 1970 р. відбулося 19 культ.-освітніх виступів. Це були доповіді на ширших сходинах, висвітлення фільму з України, дві Різдвяні Зустрічі (в одній із них взяла участь п-ні Олена Бенцаль-Карл'як, що відспівала кілька пісень), виставка картин Ніни Раковської, відсвяткування 1000-ліття кн. Ольги, виставка в Май Ко.

в) Відділ провадить Дитячу Світличку (найстаршу в ЗСА). Світличка начислює 25 дітей від 3 до 4½ року

Орнамент із Бачки в Югославії

НА ФОНД ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ

Продовжуємо збірку в наших Відділах на листи ЗУАДКом., що є призначена на допомогу потерпілим від землетрусу. Знов ряд Відділів надіслав нам збіркові листи разом із грошми. Впродовж місяців травня і червня ц.р. зібрано 451 дол. Їх передано разом із листами ЗУАДКомітетові на спільний допомоговий фонд. Із того фонду їтиме допомога при відбудові зруйнованих українських сіл у Боснії.

Збіркові листи надіслали такі Відділи:

Відд. 3 — 25 дол., Відд. 26 — 100 дол., Відд. 31 — 25 дол., Відд. 35 — 60 дол., Відд. 44 — 25 дол., Відд. 56 — 20 дол., Відд. 69 — 50 дол., Відд. 78 — 22 дол., Відд. 82 — 71 дол., Відд. 94 — 27 дол., Відд. 100 — 21 дол. Разом із приватною пожертвою 5 дол. 451.00 дол.

Прохаємо Відділи, які ще не перевели збірки, надсилати їх разом із збірковими листами.

життя. Її провадять пп. Марія Антонів і Оріса Кулик.

г) Сусп. опіка: Референтки відвідували хворих по шпиталях. Відділ опікується дівчинкою в Бразилії, а також висилає уживаний одяг до Бразилії й Польщі. Вислано подарунки для воєнк в В'єтнамі.

г) Господарська: Референтка дбала про каву й солодке на сходинах і ладила печиво на Різдвяні зустрічі і під час заг. зборів кредитівки.

У своєму слові п-ні Кашубинська висловила признання Управі за виконану працю. Зокрема підкреслила значення Дитячої Світлички.

д) Фінансова: Прихід Відділу виносив 3,833 дол., а розхід 2,890 дол.

Іменем Контр. Комісії промовила п-ні Яремко, ствердила, що книги

ПІЗНАЙМО НАРОДНЮ ТВОРЧІСТЬ!

Наше народне мистецтво виводиться із сивої давнини. Довгими віками формував його наш народ відповідно до своїх естетичних вимог. До первісних символів нашого відчуження добавлялись інші, давня техніка домашнього виробництва замінювалась новішою. Впродовж віків розроблялось те, що тепер чарує всіх своєю різноманітністю.

Чи не слід було б пізнати нам, зглибити оті віковічні шляхи? Над цим подумав Музейний Комітет при Музею Нар. Творчості в Нью Йорку. У висліді запланував ряд лекцій п. н. „Пізнаймо наше народне мистецтво!“ Це є повний курс, в якому наші мистці й мистецтвознавці пояснюватимуть джерела нашої народної творчості та його даліше формування. Точні подробиці курсу будуть подані пізніше.

Відділу є в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори одногослосно ухвалили.

До нової Управи ввійшли пані — Ольга Городиська, голова, Ірина Кашубинська, заступниця, Ніна Пашак, секретарка, Ярослава Гергель, скарбничка. Референтками стали пані — Стефанія Вільшанецька організаційною, Марія Сидір культ.-освітньою, Іванна Яремко нар. мистецтва, Зеновія Ярош виховною, Євгенія Гейніш сусп. опіки, Ольга Фік і Анна Стецяк господарськими.

До Контр. Комісії увійшли пані — А. Задойна, С. Городиська, О. Бак, Т. Крижанівська, О. Бенцаль-Карп'як.

Ухвалено пожертви на Укр. Церкву в Потребі 100 дол., на Музей у Бавнд Бруку 100 дол., на Фонд ім. кн. Ольги 50 дол.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я.

Ольга Городиська, голова
Анна Задойна, секретарка

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Річні Збори 47 Відділу СУА
ім. Лесі Українки

Дата: 11. січня 1970 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Марія Крамарчук і відчитала привіт від голови Окр. Ради п-ні М. Когутяк.

Президія п-ні А. Смеречинська, голова, п-ні І. Мартинець, секретарка,

п-ні М. Крамарчук, представниця Окр. Ради.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні О. Ганушевська.

Звіти Управи зложили пані — Марія Крамарчук, голова, Ірина Руснак, секретарка, Софія Годованець, касієрка і референтки пані — А. Єйна організаційна, М. Приймак культ.-освітня, О. Харамбура і А. Капітан виховні, С. Залітач сусп. опіки, І. Мартинець пресова, І. Шмігель господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: На заклик Окр. Ради переведено кампанію приєднання членок. Її проводила комісія з 4-ох членок під кличем „Українська жінка в жіночій організації“. Приєднано 20 нових членок.

б) Культ.-освітня: На ширших сходинах прочитано такі доповіді: „Княгиня Ольга“ (п-ні В. Мотика), уривки з повісти „Подай керму“ (відчитала М. Приймак), „Сучасні події в американських університетах“ (проф. О. Гадзінська), „Українське мальовання, виконання і застосування в модерному житті“ (І. Твердохліб), „Довідка про походження кн. Ольги“ (А. Смеречинська), „Буддизм і гіндуїзм“ (І. Михайлюк). Улаштовано святочні сходини в честь Лесі Українки з доповіддю М. Приймак. На двох сходинах членки оглядали прозорки з подорожей — по Америці п-ні А. Капітан і з посвячення собору св. Софії в Римі пп. М. і С. Залітач. П-ні І. Твердохліб провела курс малювання, в якому взяло участь 16 осіб, деякі з 46 Відділу. П-ні М. Вовк провела курс писання писанок. На вечері 46 Відділу наш Відділ підготував мистецьку виставку. Референтка брала активну участь у підготові святкування Карпатської України.

При Відділі існує Гурток Книголюбів ім. Олени Залізняка. Цьогорічний склад Управи: пп. М. Крамарчук, голова, В. Мотика, секретарка, Н. Чорнобіль, касієрка. Гурток перевів 9 місячних сходин, на яких обговорювано прочитані книжки й актуальні статті з часописів. Улаштовано Літ. Вечір із місцевими авторами, що вже було зреферовано в журналі. Бібліотека Гуртка має 29 книжок.

в) Виховна: При Відділі існує вже 5-тий рік Дитяча Світличка. У квітні відвідала її п-ні Олена Климишин, референтка Гол. Управи. Тоді відбулась показова лекція для виховних референток Округи, яку провела п-ні А.

Смеречинська. До Світлички записаних 23 дітей, навчання відбувається кожної суботи.

Відділ улаштував спільно з 46 Відділом Свято Матері. Програму виконали діти Світлички. Влаштовано теж Градуаційну Зустріч, у якій взяли участь 22 градуантів, у тому 4 із шкіл українознавства.

г) Сусп. Опіка: 48 членок і 1 нечленка вплачують щомісячні пожертви. Відділ вплачує щомісяця на підтримку Світличок у Німеччині і має під своєю опікою бабусю. Збірка на Фонд Наглої Потреби дала 326 дол. Вислано 8 пачок до Бразилії, 8 пачок до Польщі, для дитячої оселі в Бразилії 25 дол., одну пачку в Україну.

г) Пресова: Приєднано 9 нових передплатниць нашого журналу.

д) Господарська: На сходинах були перекуски. В одному з укр. клубів був „шморгасборд“ під нашим зарядом, що приніс 140 дол.

В імені Контр. Комісії п-ні Ю. Белей поставила внесок на уділення абсолюторії, що Збори прийняли одногослосно.

До нової Управи ввійшли пані — М. Крамарчук, голова, А. Смеречинська, заступниця, І. Мартинець, секретарка, О. Корчинська, прот. секретарка, І. Руснак, касієрка. Референтками стали пані — А. Єйна організаційною, М. Приймак культ.-освітньою, О. Харамбура і А. Капітан виховними, О. Гадзінська зв'язків, С. Залітач сусп. опіки, І. Шмігель пресовою, О. Ганушевська і М. Залітач господарськими.

Контр. Комісія: п-ні С. Годованець, голова, пп. А. Сорохтей і М. Гелзер, члени.

Ірина Шмігель

ДІТРОЙТ, МИШ.

Виставка членки 63 Відділу СУА

Українці м. Дітройту мали нагоду вже вдруге оглядати виставку творів своєї малярки Ольги Слюсарчук-Остап'як у публічній бібліотеці Гемтремку. Виставку спонзорував наш Відділ, а відкрила її п-ні Оксана Омеїнська українською, а п-ні Христіна Юзич англійською мовою. Маєстро Едвард Козак привітав мисткиню від мистецького світу і висловив свою фахову думку. Зібрані гості уважно слухали доповідачів, оглядали виставлені образи, а в душі напевне подивлялися завзяття малярки. Не зважаючи на родинні клопоти і важку зарібкову працю вже біля 50-ки почала студіювати малярство. В 1964 р. з успіхом

покінчила Мистецьку Академію. Найрадіше малює олією (квіти, портрети, краєвиди, акти, натюрморти), але й має багато праць у графіці, літографії і дереворитях. Її композиція так само, як і в музиці (яку студювала в молодих роках у Чернівцях і Відні) є своєрідна, оригінальна, повна виразу й фантазії. Цьогорічна виставка, що тривала цілий місяць червень, мала за мотто — квіти. Починаючи від мініатюрних пільних, субтельних ірисів, ярок айсбер, струнких гладіоль, різномірних далій, а кінчаючи на могутніх українських соняшниках — усе виглядало так живо й природно, що, здавалось, чуємо в повітрі їх запах. Чому саме наша малярка так любить квіти? Чи не хоче роз'яснити ними нам і собі теперішнього важкого життя атомової доби?

Ми, українські жінки Дітройту, а зокрема членки 63 Відділу, пишаємось, що маємо між собою таку працювану й здібну малярку і бажаємо їй ще більших успіхів у дальшій праці.

Оксана Омецінська
культ.-осв. референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Авторський Вечір Богдана Кравцева

Дня 23. травня 1970 р. зійшлася численно публіка в Укр. Інституті Америки.

Відкрила Вечір та привітала автора п-ні Марія Савчак, голова Відділу, подаючи його коротку біографію та деякі дані про його літературну, журналістичну й наукову працю.

Автор у відповіді подякував 64 Відділові СУА за влаштування Вечора і розпочав його прочитанням свого першого вірша ще із шкільної лавки „Я і світ широкий“ із збірки „Дорога“. Вірш повний мрій і надій молодого юнака, що приготується до перших самостійних кроків. Із черги декілька віршів із побуту в тюрмі „Келія число 2“. У серці автора відбуваються чорні крати одиночки, тоді, коли його непереможно закликає життя і соняшна дійсність до віри, що „будуть ще блискавиці“. Потім слідували уривки з перекладу „Пісні пісень“ Гете і поезій Райнера Марія Рільке. Велика частина Вечора була присвячена збірці „Глосарій“, досі ще не виданій.

У підсумках прослуханого — творчість його можемо поділити на три

засадничі періоди: 1. юнацький, 2. тюремний і 3. еміграційний, а автора зачислити до поетів клясиків, що в першу чергу плекають поезією слова.

Невичерпним джерелом його надхнень є його особисті переживання й український побут. Багато місця він присвячує у своїх віршах своїм рідним. У збірці „Остання осінь“ — вірші мамі, повні любови й подиву для неї: „І слухаю Твоєї, Мамо, правди“. Вірній дружині дарує: „Не злото — злotosлав, А співанку Тобі в дорозі склав“. Доні, коли мала була, влітав „золото-соння“ у мрії про її будучність, а в день її подружжя у батьківському весільному дарі складає їй „Вінок сонетів“. Дарує вірші „Синові у сірому однострої“, тоді, коли йому ще тільки три роки було.

Богдан Кравців — це в першу чергу людина, а потім письменник, що займає в нашій літературі важне-поважне місце.

Під час дискусії, яка вив'язалась, на одне з питань: „Як ставиться автор до молодих письменників в Україні“ — Богдан Кравців відповів: „Вся надія там і тут на молодих, між тими й цими є багато спільного“.

Вітали автора від О. У. П. „Слово“ проф. Григорій Костюк та від присутніх слухачів мец. Олександр Семененко. Пані з 64 Відділу СУА приготували авторові Вечора та гостям прийняття.

Ірина Волосенко
пресова референтка

БРІДЖПОРТ, КОНН.

З діяльності 73 Відділу СУА

Дня 8. березня 1970 р. відбулася академія пресвячена письменниці-громадянці **Олені Пчілці**. Започатковано її американським гимном, який відіграла на піяні Оксана Тромса, та гимном СУА, що його відспівали Союзянки. Реферат прочитала п-ні Надія Фалько. Новачки під проводом своєї сестрички Христі Сливінської відспівали пісню „Проплили ми із батьками“. Слідував дует Христі і Романа Сливінських „Там де лани“. Вірш Олені Пчілки „Волинські спомини“ продеклямувала Христина Павловська. Оксана Тромса при фортепіановому супроводі Ірини Тромси відспівала „Було колись на Україні“, а граючи сама на гітарі відспівала пісню „Верховино“. Далі слідувало фортепіанове сольо Ірини Тромси, яка з чуттям відіграла: „Бабусю ріднень-

Ольга Слюсарчук: Квіти, олія
O. Slusarchuk: Flowers, oil

ка“, „Сонату Патетичну“ Бетовена й „Ноктюрн“ Шопена. Публіка з приємністю вислухала вірш Лесі Українки „Контра спем сперо“, який віддеклямувала Христина Шуст із Філадельфії. Чоловічий квартет у складі: М. Стахів, Я. Шумигора, О. Пендаківський і Т. Сливінський відспівали в супроводі бандур та під проводом І. Козака пісні: „Стоїть явір над водою“, „В зеленім гаю“, „Гей, нум хлопці до зброї“. Гру на бандурах виконали: Петро Бойчук, Мирко Стахів, Роман Сливінський і Євген Пендаківський. Співом національного гимну закінчено імпрезу.

Під час Великоднього сезону наш Відділ улаштував **Великодній Стіл** у виставовому вікні однієї з більших крамниць у Бріджпорті, де він простояв два тижні. Потім у тій самій крамниці вміщено той стіл у середині, так що покупці могли докладніше оглянути і з'ясувати інформації. І дійсно, американці дуже зацікавилися столом, а пояснення про писанку, паску і великодні звичаї вміло подавала п-ні Ольга Пендаківська. Допомогі їй були дівчата: Христина Сливінська і Людмила Фалько, обидві в національних строях.

Улаштовано Великодній стіл на Свяченім, що його уряджувала укр. католич. парохія. Пояснення подавала п-ні О. Пендаківська.

Під час Свяченого учениці Рідної Школи вивели гагілки, що їх підготувала п-ні М. Чубата, голова Відділу. Влаштуванням усіх Великодніх

73 Відділ США у Бріджпорті влаштував Великодній стіл у великій крамниці міста. Пояснення давали п-ні Ольга Пендаківська і Людмила Фалько.
UNWLA Branch 73 in Bridgeport, Conn, arranged an Easter table in a department store

столів зайнялася наша виховна референтка п-ні Олександра Шуст.

В часі Великого посту відбувалася наука писання писанок для нашої дівчачої команди. Двадцять п'ять дітей відвідувало лекції. Проводила лекції п-ні О. Шуст. Діти були дуже зацікавлені, а деякі вказували здібності. Думемо продовжувати лекції й у наступному році. Восени маємо в плані перевести курс кераміки для наших дітей.

Дальшою нашою імпрезою була дитяча забава-зустріч, яку пов'язано з **Днем Матері**. Відкрила імпрезу п-ні О. Шуст, яка вказала на цілі, завдання та виховне значення таких зустрічей. Перша частина імпрези була присвячена матерям. Мистецьку частину започаткував ляльковий театр д-ра Я. Туркала з Нью Гейвену, який відіграв „Червону Шапочку“. Діти з цікавістю придивлялися, бо дійсно такого ще не бачили. Учениця Рідної Школи Оксана Тромса відспівала при

гітарі „Рушничок“. Наші бандуристи заграли дві пісні, а пластунка-новачка заспівала пісню для матері. Христина Сливінська організувала оркестру зі шкільних дітей, у склад якої, крім неї, входили: Ліда і Степан Пелешуки, Орест Тарасюк і Михась Романів. Оркестра заграла мамам гімне „Многая Літа“, а діти удекорували своїх мамів корсажами. Подбали ми і про тих матерів, що не мали своїх дітей на залі. Смачний буфет приготували членки під проводом господині п-ні Марії Болонної.

Дня 28. червня відбувся **Міжнародний Фестиваль**. Улаштовано виставку народнього мистецтва, підготовкою якої зайнялася п-ні О. Шуст, а допомочі їй були пп. М. Романів і М. Чубата. Відвідувачі цікавилися нашим мистецтвом, а найбільше цікавили їх прекрасний коровай, якого ще не бачили. Був також стіл із нашими стравами, які приготували наші членкині. Буфет обслуговували пп.: Болонна М.,

Сливінська М., Пендаківська О., Остапенко М., Чернявська А., Шуст Н. Наш стіл одержав першу нагороду. Під час Фестивалю місцева танцювальна група „Дніпро“ виконала три танки.

Не забули ми і про наших **братів із Югославії**. Вислали 25 великих пачок одягу до збірного пункту в Джерзі Ситі й зібрали 285.00 дол., що їх вислали на руки Владики Гавриїла Букатка в Югославії.

На цьому місці треба згадати і наших мужичин, які ніколи не відмовилися від помочі, а це пп.: Я. Шумигора, О. Самчук, Б. Романів, В. Кузьо і В. Ковач.

Відділ зайнявся буфетом на забаві, яку уряджував місц. Відділ УККА.

На цьому закінчую наш піврічний звіт.

Марія Сливінська
пресова референтка

БОСТОН, МАСС.

Із діяльності 79 Відділу США

До Річних Зборів Відділу, що відбулися 7. грудня 1969 р., приготували свої звіти всі членки Управи. Це були пані — С. Вінсор, голова, К. Масловська, секретарка, І. Свистун і Т. Смолинська скарбнички і референтки пані — Н. Миколаевич сусп. опіки, І. Кан, Ст. Струж і А. Смолинська господарські.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 27 членок. Дня 19. жовтня Відділ відвідала п-ні О. Климишин, вих. референтка Гол. Управи, а 2. листопада 1969 п-ні Ірина Левицька, орг. референтка Гол. Управи. Відбулась нарада в справі створення нової Окружної Ради на терені Нової Англії. Скарбничкою стала Т. Смолинська, а орг. референткою С. Вінсор. Голова Відділу брала участь у засіданнях Відділу УККА і в Інтернац. Інституті.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Дня 15. лютого відбулась забава Маланки. Дохід — 457 дол. З колядою ходили пані Смолинські, Кан, Костецька, Вінсор. Зібрано 213.50 дол. Дня 14. березня Інтернац. Інститут улаштував бал, доходу зі стола подаровано 92 дол. У днях 9.—10. травня 1969 р. відбувся показ писання писанок на Фестивалі в Найтік з участю п-ні Вінсор. Дня 2. листопада відбулась Вечеря на користь Фонду Наглої Потреби. Дня 12. листопада влаштовано прощання скарбнички п-ні

Свистун. Членки Відділу були присутні на Лотишській Мистецькій Виставці.

в) Сусп. опіки: В серпні вислано пачки до Польщі. З Вечора на користь Фонду Наглої Потреби прибуло 670 дол.

г) Зв'язки: Дня 1. грудня 1969 р. влаштовано виставку „Ялинка в Україні“ в америк. публічній бібліотеці.

г) Господарська: Дня 19. жовтня відбулася продаж печива.

е) Фінансова: Відділ мав 1,911 дол. приходу, а 1,192 дол. розходу.

Софія Вінсор

НЮАРК, Н. ДЖ.

Загальні Збори 86 Відділу США ім. Олени Теліги

Дата: 20. лютого 1970 р.

Збори відкрила голова п-ні М. Полянська молитвою.

Президія: п-ні Н. Клапішак, голова, п-ні А. Твардовська, секретарка, п-ні Д. Рак — почесний член.

Протокол із попередніх Зборів відчитала п-ні Т. Турянська.

Звітували пані — М. Полянська, голова, Н. Змий, фінансова реф., Т. Турянська, фін. реф. фонду Вас. Барки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 7 ширших сходин і 4 засідання Управи. Начисляє 35 членок, придбано 7 нових.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На сходинах Відділу були відчитані такі доповіді: „Меланія Нижанківська“ (Л. Коленська), „Суспільна опіка в Ессекс Каунті“ (М. Чайківська), „Виховання підлітків“ (д-р С. Гук), „Митрополит Шептицький“ (Н. Гайдучок, відчитала п-ні І. Яворська), „Плян праці Окр. Ради“ (Д. Рак), „Плян праці молодих Відділів“ (Н. Даниленко), уривки із збірки „Розкажу Вам про Казахстан“ (У. Любович). Відділ улаштував літературний вечір М. Понеділка, пов'язаний із виставкою графіки маестра Я. Гніздовського. Заходом культ.-освітньої реф. п-ні З. Воронки Відділ видав 1-ше число журналу „Інформатор“ із матеріалами до 5-ліття 86 Відділу США.

в) Сусп. опіка: Референтка й члени відвідували хворих у шпиталях. Вислано дві пачки з одягом до Польщі і 5 пачок до Югославії.

г) Господарська: Відділ улаштував Різдвяний Базар, на якому розпродано ручно мальовані українськими мотивами прикраси на ялинку. Влашто-

вано також двократну розпродаж печива.

г) Фінансова: Приходів було 930.14 дол., розходів 769.66 дол. З Фонду В. Барки, приходу з розпродажі книжки „Жовтий Князь“ Відділ передав до УВАН на фонд видання творів Лесі Українки суму 1,000 дол.

В імені **Контр. Комісії** звітувала п-ні О. Стеранка. На її внесок Збори одногослосно уділили абсолюторію уступаючій Управі.

До **нової Управи** ввійшли пані — Л. Лапічак, голова, М. Полянська, заступниця, Л. Пенцак, секретарка, Т. Турянська, скарбничка і референтки пані — Л. Стебельська організаційна, С. Темницька культ.-освітня, З. Воронка імпрезова, З. Пономаренко мистецтва, О. Стеранка виховна, Н. Клапішак господарська, С. Призмірська сусп. опіки, Н. Змий зв'язків, А. Твардовська пресова, М. Чайківська делегатка до бюро сусп. опіки.

Контр. Комісія: пп. О. Гнатейко, Г. Бистрицька й І. Яворська.

В **заключному слові** п-ні Д. Рак, голова Окр. Ради, висловила захоплення виявленою гармонійною співпрацею у Відділі, й заохотила членок до дальшої праці. П-ні Рак підкреслила важливість і користі взаємин з американською Федерацією Жіночих Клубів і Організацій.

А. Твардовська

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Річні Збори 104 Відділу США

Дата: 23. травня 1970 р.

Збори відкрила голова М. Сливка молитвою.

Президія: п-ні М. Сливка, голова, п-ні Д. Менчинська, секретарка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відбулося 2 засідання Управи і 10 ширших сходин. Відділ охоплює 23 членки; є членом УККА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах у лютому голова М. Сливка відчитала історію Союзу Українок Америки, в березні імпрезова референтка п-ні С. Курис з'ясувала реферат п. І. Раковського і д-ра Рогожинського про наркоманів і наркотики. Дня 19. квітня 1970 р. сходини відбулись у домі п-ні К. Мадей. Там членки вчилися писати українські писанки. Відділ вложив багато праці в підготову своїх хрестин, що відбулися 16. травня 1970 р. в Укр. Нар.

На мою думку...

Чи справді непотрібно окремих звітів?

Перечитавши у червневому числі Н. Ж. допис п-ні Галини Царинник про Окр. З'їзд США, я побачила, що цим разом не було на З'їзді звітів окремих Відділів, а один загальний, складений на підставі отриманих від Відділів листків.

Бувала я не раз на Окр. З'їздах і особисто для мене було цікаво слухати звітів окремих Відділів. Адже ж кожний Відділ, так як і кожна окрема людина, має свої, притаманні тільки йому, риси, кожний Відділ має своє власне обличчя. З цих окремих звітів можна було бачити досягнення чи жалі того або іншого Відділу, відчувати життя, яким живуть членки США.

Коли ці відомості перейшли через „перетоплюючий котел“ загального звіту, то там залишилися тільки сухі, мертві, статистичні дані, які мало промовляють до сердець окремих Союзянок.

Такий звіт можна було б і не читати на З'їзді, а видрукувати й розіслати Відділам, як і всі інші об'їзники.

Моя така думка. Хотілось би почути, що скажуть про це інші членки США.

Лариса Дончук

членка 44 Відділу США

Рубрика „На мою думку“ буде вміщувати голоси наших читачок на різні теми. Просимо висловлюватись!

Домі в Нью Йорку. Це вже було зреферовано в журналі.

Дня 1. листопада 1969 р. відбулася перша вечірка Відділу. Дня 25. січня 1970 р. п-ні О. Сливка висвітлила фільми із своєї подорожі в Україну. Дня 22. лютого відбувся перший ярмарок Відділу. Членки продавали домашнє печиво, вишивки та гачковані речі. Також відбувся виграш образу.

До **нової Управи** ввійшли пані — С. Курис, голова, Л. Парашак, заступниця, Л. Лещук, секретарка, І. Дидик, касієрка. Референтками стали пані — М. Цимбаліста організаційною, О. Федорів імпрезовою, К. Мадей культ.-освітньою, К. Хомчук господарською, Л. Лещук пресовою.

Контр. Комісія: пп. М. Сливка, О. Федьків, Г. Сиван.

Ліда Лещук

пресова референтка

НАШІ ПОБАЖАННЯ

З нагоди 25-ліття подружнього життя п-ства Ірини і Михайла Михайлівських усього найкращого бажає

Управа і членки 63 Відділу СУА ім. Софії Русової в Дітройті

ВІТРАЖ СВ. ОЛЬГИ

У попередньому числі вмістили ми світлинку вітражу св. Ольги, що її уфундували Союзнянки Клівленду для церкви св. Андрея в Пармі. Цей вітраж уфундовано в 1967 р., але посвячення відбулося в 1000-ліття княгині Ольги в неділю, 22. червня 1969 року. Після Служби Божої в наміренні Союзу Українок Америки, відбулося благословення вітражу, а потім перекуська в церковній галі і святочні сходини в честь княгині. Слово виголосила проф. Юлія Холодник.

Таким мистецьким вкладом відзначили Союзнянки Клівленду ці великі роковини. Під вітражем у церкві видніє напис, виритий на мозаїчній таблиці: „Жертва Союзу Українок Америки у п'ятиріччя звільнення з заслання Блаженнішого Верховного Архiepіскопа і Кардинала Кир Йосифа Сліпого“.

Тисячоліття з дня смерті княгині св. Ольги

Хоч Свято кн. Ольги вже було обговорене в ч. 4, Н. Ж., подаємо ще раз точніше звіт про захопленого слухача.

Коли наспів день 1. березня ц. р., простору аудиторію вищої школи у Воррені, Миш., заповнили українські громадяни, мешканці Дітройту й околиць, між якими було багато інтелігенції, що прийшли вшанувати світлу пам'ять св. Ольги, володарки України-Русі.

Програма складалася: з привіту п-ні Стефанії Дуб, що був виголошений із великим чуттям та доброю дикцією. Слово про св. княгиню Ольгу виголосила дуже вдало й змістовно професор Ен Арборського університету д-р Ася Гумецька. Далі слідували сценічні картини укладу Катерини Бранки-Кривуцької на основі оповідання Ольги Мак „Лебідка“. Хороводи і веснівки були під проводом відомої хореографки п-ні Іванки Драгінда-Кульчицької. Це і було кульмінаційною точкою святкування і гідним відзначенням великої княгині.

І. Привіт — картина обходу з Іва-

на Купала — веснівки та обходові пісні у виконанні квартету „Веселка“. Особливо велике враження робили на глядачів ритмічні рухи виконавців, а також добірні історичні строї. На цю картину входить із своїми дружинниками князь Ігор і освідчується Ользі.

II. Картина вінконлетин та намітки для Ольги. Прекрасно виведені хоровади робили дуже приємне і зворушливе враження на глядача. В сяйві світла, в блиску пишних і багатих строїв, у приязності чужих послів, сидить Ольга в білій княжій, обсипаній самоцвітами одежі на своєму троні в глибині сцени, що представляє княжу палату. Дівчата (20 їх), усі вбрані в дуже гарні строї з дальматійської матерії, прикрашені сріблом і золотом, завітчані вінками. Ритмічними рухами в такт гри сопілки зручно переплітають золоті ленти, з яких опісля виходить дуже спритно золототкана весільна намітка, яку вони прикріплюють ззаду Ольжиної голови до її золотоперлистої корони. Ця картина було чудово відіграна і коли б не було нічого іншого, то вона могла задоволити найбільш вибагливого глядача. Кінчається виходом зі сцени княгині Ольги в супроводі свого почоту.

III. Фрагмент весілля: Темна сцена, на якій являється князь Ігор із своїми дружинниками. В цій картині відбувся дуже гарний княжий весільний танок, присвячений князеві Ігорові. Після нього дружинники з золотими пугарами в руках і дівчата склаптають свої побажання князеві й княгині.

Все те відбувається дуже вдало під звуки сопілки і дзвіночків. Картина дуже мила і приємна, а також мала й виховне значення, бо показала силу й багатство нашого історичного минулого.

Годиться також підкреслити, що всі виконавці того свята вив'язалися надзвичайно добре. На особлившу згадку заслуговують: Оксана Грушкевич (Ольга), Володимир Козар (Ігор), Тарас Лончина (Літописець), також бояри — Володимир Головатий, Роман Михайлівський і Степан Щуровський. Дружинники: Олег Резовський, Петро Ковалишин і Богдан Прийма. Посли: Андрій Баран і Михайло Савка.

Окружній Раді СУА, Катерині Бранці-Кривуцькій, Іванні Драгінда-Кульчицькій, „Веселці“, п. Заяцєві — керівникові оркестри і всім виконавцям

належить шире признання за дуже вдалу, приємну та наснажливу імпресу. Бо вона дала нам на цій гостинній, а все ж таки чужій землі заглянути в нашу сіру давнину, дала нам пізнати самих себе і зрозуміти, що ми люди з високою культурою та тисячолітньою історією.

Щастя Вам, Боже! І дай нам таких вечорів більше, бо ми їх потребуємо!

Вдячний присутній

НОВІ ВИДАННЯ

Леся Лисак: Терпкі пахощі. Обкладинка й ілюстрації Богдана Титли. В-во „Свобода“, Нью Йорк, 1969. 344 ст.

Автор відома вже читачам рисами у популярному українському щоденнику. У збірці такі ж самі нариси, повні туги за пахощами минулого, за молодістю, за рідними місцями. Але крім того є і нариси, де минуле і сучасне зустрічається та знаходить спосіб співжиття. Всі вони втримані в сентиментальнім тоні.

Юліян Мовчан: Що варто б знати, проблеми українського національно-державного визволення, подорожні нотатки, портрети, зустрічі та характеристики. Срібна Сурма, Торонто, 1966. 398 ст.

Найцікавіші у збірці — це подорожні нотатки та зустрічі з визначними постатями українського життя. Есеї на політичні теми траться на вартості від лайливого тону, який створює враження що автор виступає проти всіх і вся. Цей тон, на жаль, пробивається і в репортажах, хоч не настільки різко. Виглядає, що автор не всілі опанувати огірчення, коли лиш почне писати про якунебудь тему, яка його хвилює.

Альманах Українського Народного Союзу на рік 1970, річник 60-ий. В-во „Свобода“, Джерзі Сіті—Нью Йорк. 256 ст.

Матеріали цього Альманаху присвячені найважливішим подіям 1969 року, а саме: висадженню людини на місяць, і в українському житті — посвяченню Собору Св. Софії в Римі, Собором Українських Церков, та ювілейним святкуванням 75-ліття Українського Народного Союзу. В цьому річнику врешті знайшлося місце і на твір жіночого пера. **МЗО**

АРХІВ СЕКЦІЇ ЖУРНАЛІСТОК

На Другому Світовому Жіночому Конгресі у Нью-Йорку в 1969 р. виринула думка оснувати при СФУЖО Секцію Журналісток. У ній мали б згуртуватись усі працівниці пера у вільному світі.

В 1960 р. проходила підготовочна праця, переписка, уложення правилника, скомплектування управи, тощо. Місцем осідку Секції Журналісток став Вінніпег. Свідоме жіноцтво цінило заіснування Секції, зголошувались „пишучі жінки“ — поповнялось членство, та в недовгому часі з теренів вільного поселення було понад 50 членок. Це далеко не все жіноцтво, що пише, але всетаки імпульсне число свідомих свого завдання журналісток. Та коли зважити, що терен нашої Батьківщини не має осібно згуртованого жіноцтва що пише, то треба гордитись, що саме така клітина заіснувала у СФУЖО.

Контакт із членством ішов через обіжники, або дорогою приватного листування. Співпраця зацінювалась також тоді, коли якась із членок була у Вінніпегу. Їх зустрічали вінніпеганки в приватній хаті, ресторані, або і влаштували зустрічі з громадянством.

При Секції Журналісток заіснував також Архів із осідком у Вінніпегу. Більшість членства тісно співпрацює з Архівом Секції і допомагає поповнювати його власними працями й біжучим друкованим жіночим словом. В Архіві Секції кожна членка має свою течку й зібрані та впорядковані її статті, світлинку, життєпис, показник друкованих раніше праць, уживані псевда, побічні мистецькі зацікавлення, а часом навіть листування з Архівом, що відноситься до творчої праці. Така членська течка стає немов образом особовості кожної членки.

Жіночим журналам осібно від-

КУПАЯ — К-т Утривалення Пам'яті Анни Ярославни

В червні ц.р. на поширеному засіданні СФУЖО з участю представниць Канади за ініціативою Союзу Українок Франції та кругів пов'язаних із постановкою опери Анна Ярославна, головно авторка лібретта поета Леоніда Полтави створено Комітет Утривалення Пам'яті Анни Ярославни. Комітет очолила голова СФУЖО Олена Лотоцька.

На королівському французькому троні „Анна Рейна“ — Анна Королева вславилась як розумна володарка, милостива для бідних, уважна до потреб церкви, зразкова мати, що виховала для Франції сина короля Филипа I та в часі його малоліття по смерті мужа Генрика вміло володіла державою. На привезеній нею з Києва, самоцвітами виложеній евангелії, написаній староруською мовою, присягали опісля під час коронацій усі королі Франції. В поблизу Парижу в місті Санліс Анна Ярославна здвинула церкву в романському стилі та дала фонди на заснування монастиря. Церква, монастир і Колегія св. Вінкентія існують до сьогодні. Ректором є науковець о. Дорія, а співробітником історик-поет-письменник о. Роже Галю, що посвятив багато часу вивченню постаті і дій Анни Ярославни, а тепер підготовляє історичну розвідку.

Під час побуту у Франції Вер-

мічення, бо вони відзеркалюють еволюцію думання й круг зацікавлення жінок. Жіночі сторінки з одноіменними чи збірними дописувачками сумлінно зберігаються також, як документ часу й епохи.

ховний Архієпископ Кардинал Йосиф Сліпий у своїх проповідях часто нав'язував до історичних зв'язків між Руссю-Україною та Францією, що датуються від 1049 р. — часу приїзду Анни Ярославни, а 16 липня 1970 р. відвідав Санліс, де відправив вочисту Службу Божу і Панахиду, стверджуючи в проповіді, що Анна Ярославна шанувала свій обряд, підписувалась по-українськи, своєї віри й нації не цуралась. Верховний Архієпископ похвалив заходи українського зорганізованого жіноцтва, головно Союзу Українок Франції для утривалення пам'яті Анни Ярославни, що від років влаштовує спеціальні українські прощі з Парижу до Санлісу.

Завдання КУПАЯ великі (музей, пропам'ятна таблиця, картина) але найближчим завданням — це видання твору о. Роже Галю про Анну Ярославну, в французькій, англійській і українській мові. На це потрібні фонди. Віримо, що українське громадянство шедро відізнається на заклик Комітету КУПАЯ та складе свої пожертви на цю велику ціль.

ДО ХІ. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

Вислід ХІ. Літ. Конкурсу СФУЖО буде поданий до відома щойно у жовтневому числі, бо через вакаційний час Журні не могло зібратись на вирішну нараду.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої бл. п. Олени Залізник складаю 10 дол. на Орг. Фонд СФУЖО

Стефанія Базюк, Едмонтон

П-ні Євгенія Мазепа
Mrs. Eugenie Mazepa, President of
Ukrainian Women's Organization in
Brazil

НА ЧОЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Організацію Українських Жінок Бразилії недавно тому очолила п-ні Євгенія Мазепа. Спробуємо представити її нашим складовим організаціям.

П-ні Євгенія Мазепа народилась у родині Бовкаловських у Курітібі в 1937 р. Батьки її — це відомі українські громадяни. Микола Бовкаловський — це довголітній член Хліборобсько-Освітнього Союзу, його дружина Марія — активна членка жіночої організації при ХОС-і.

Молода Євгенія закінчила вчительську семінарію і стала вчителькою. В 1966 р. вийшла заміж за п. Мирослава Мазепу.

Вже дитиною зростала в громадській атмосфері. Дванадцятилітньою вона вступила до Секції Молоді та Фолкльорної Групи при ХОС-і. В Секції Молоді працювала в Управі, а в рр. 1961-63 була її головою. У Фолкльорній Групі стала вчити народних танців від 1960 р. Брала участь теж у радіопередачах Українсько-Бразилійського Клубу, а тепер є відповідальна за цю програму. Займає пост еگزекутивної секретарки того ж Клубу.

До ОУЖ Бразилії вступила ще молододю дівчиною. Кілька разів увійшла до Управи, як культ.-освітня референтка чи секретарка. Проводила курси українознавства для дітей і дорослих при ХОС-і, де тепер навчається 45 дітей і 15 дорослих.

Початки українознавства дістала в Пласті під керівництвом п-ні Марії Мудрик, що тоді жила в Бразилії. Пізніше продовжувала це навчання у покійної Клявдії Ващенко.

В 1969 р. п-ні Євгенію Мазепу обрали головою ОУЖ. Вітаємо її на цьому пості і бажаємо успіху в праці!

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ВКЛАДКИ СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ СФУЖО

Від жовтня 1968 р. до кінця 1969 р. складові організації СФУЖО вирівняли свої вкладки, що становлять поважну підтримку для праці СФУЖО. У тому часі вплатили: Союз Українок Америки 315 дол., Об'єднання Жінок ОЧСУ 125 дол., Укр. Зол. Хрест (за 68 і 69 рр.) 150 дол., Організація Українок Канади 125.15 дол., Ліга Укр. Катол. Жінок Канади 125 дол., Об'єднання Укр. Жінок Німеччини (за 68 і 69 рр.) 56.47 дол., Союз Українок Австралії 40 дол., Організація Укр. Жінок Великобританії 19.20 дол., Т-во Українських Жінок ім. О. Теліги (68, 69 рр.) 22.50 дол., Об'єднання Українок Бельгії (за 68 і 69 рр.) 47,15 дол., Організація Укр. Жінок при ХОС, Бразилія 20 дол. Щире Спасибі!

ЧЛЕНКИ-ПРИХИЛЬНИЦІ СФУЖО

У ч. 5, 1970 Вістей СФУЖО ми закінчили список членок-прихильниць, що вирівняли свою вкладку у 1968 р. Деякі з них вплатили тоді і за чергові роки.

Тепер подаємо список членок-прихильниць, які вплатили свою вкладку у 1969 р. В загальному вона була призначена за той же рік, а при відхиленнях подаємо в дужках належну дату.

Андрушенко Уляна, Барабаш Софія, Базюк Стефанія (69, 70), Бігус Марія, Білик Анатасія, Борушенко Іванна, Борис Олена (68), Бойчук Дарія, Боечко Ольга, Бригідер Іванна, Брикович Володимира, Бурачинська Лідія (68, 69), Ценко Володимира (69, 70), Харина Марія (68), Черниш Олена, Хома Ірина, Хромовська Ма-

рія, Цибульська Дарія, Дячун Ірина, Думин Михайлина, Дувало Ірина (69, 70), Федейко Ольга (68), Федів Наталія, Федорик Ольга, Генник-Березовська Марія (69, 70), Геттер Стефанія, Грай Тетяна, Ганьківська Анна, Гарасевич Катря, Годованець Софія (68, 69), Головінська Марія, Гомонко Ірина, Горачук Ольга, Горохов'янка Марія (69, 70), Грабовенська Осипа (68, 69), Гурток Книголюбів, Шикаго (68, 69), Ясінська Ольга. (Далі буде)

СВЯТО ЖІНКИ-ГЕРОЇНИ

Відділ Комітету Українок Канади в Бандер Бей, Онт., влаштував 8. лютого 1970 р. академію в честь жінок-героїні. Прибули членки жіночих і молодечих організацій, щоб поклонитись пам'яті тих, що віддали своє життя на службі Батьківщини. З імпрезою була получена виставка книжок жінок-письменниць, а також примірників трьох жіночих журналів — Жіночого Світу, Нашого Життя і Променя.

ЖУРНАЛ ЛУКЖ

Ліга Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖ) розпочала видавання квартальника п. н. „Дорога“. Недавно тому появилось перше число за 1-ий квартал 1970 р. Воно вміщує статті на тему віри й релігійних практик, дещо з історії ЛУКЖ, привіти від провідних діячок ЛУКЖ, огляд нашої історії, літератури, музики й модерної сусп. опіки. Є також невелика частина домашнього господарства.

Редакторкою журналу є Анна Марія Боднар із Саскатуну, що редагує журнал при співпраці Колегії.

ХІІ. Літературний Конкурс СФУЖО

З ініціативи й фундації Марусі Бек, радної м. Дітройту, продовжуємо Літературні Конкурси для творів жіночого пера. У виконанні цієї постанови проголошуємо

ХІІ. ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС СФУЖО

Предметом цього Літературного Конкурсу СФУЖО є — оповідання для дітей. Воно може бути призначене для дітей дошкільного (3—6 років) і дітей шкільного віку (7—10 років).

За найкращі твори обох категорій будуть признані дві рівнорядні нагороди — по 100 доларів кожна.

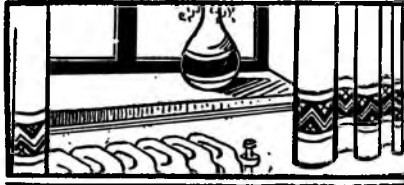
Учасницями Конкурсу можуть бути жінки-письменниці або всі, що хотіли б ними бути.

Реченець Конкурсу — 31. березня 1971 р.

Конкурсні твори слід надсилати в трьох примірниках під псевдонімом. Окремо в запечатаній коверті слід подати справжнє прізвище авторки.

Надсилати на адресу:

Women's World, P. O. Box 791, Winnipeg 1, Man., Canada.

У НАШІЙ ХАТІ

Роман Коцик

Зимотривалі билени восени

Втерлося переконання, що зимотривалі билени по відквітненні не потребують ніякого піклування. Дехто обрізує висохлі біла, а дехто залишає це до весни...

Хоч не всі билени потребують однакового піклування, але всі потребують очищеного ґрунту, усунення відцвілих гонів і угноєння.

Зачнемо від наших високих фльоксів. Ростуть вони від літ на тому самому місці, дають нам високі гони і гарні квіти, а звідкіля їм брати потрібні для росту речовини у слідуєчому році? Восени — у жовтні-листопаді — усуваємо з-поміж них усі бур'яни, особливо перій і угноємо спорошкованим коров'ячим навозом. Його можна придбати в крамницях із огородничим приладдям, а треба брати по чверть фунта на куш.

Повзучі фльокси накривають нам своїм зеленим килимом наші грядки цілу зиму. Між ними найчастіше знаходить собі місце для зимівлі перій і трава-псянка. Їх треба усунути восени, коли хочемо, щоб уже в травні-червні фльокси зацвіли. Перій треба вибирати пучками дуже докладно, знаючи, що він розмножується дуже скоро і весною його з квітника дуже трудно позбутися.

Півонії не зносять частого пересаджування, зостаються роками на тому самому місці, але щоб гарно цвіли, потребують чистої землі і угноєння такого, як фльокси.

Арабіс, що накриває землю, можна дещо притяти, але обов'язково слід усунути з-поміж нього бур'ян, особливо перій.

Жовте алісіум (*Alyssum saxatile*) ніколи нам зимою не вимерзне, коли в вересні буде добре висапане. Без бур'янів на зиму сильно закориниться. За давку

спорошкованого коров'ячого навозу віддяться нам у травні-червні сірково-жовтим квітом. У відкритих місцях слід його прикрити у грудні-січні чатинням.

Функія госта є дуже витривалою билиною. Особливо добре росте в затієних місцях. Відцвілі гони й зісохле листя треба усунути по перших приморозках, а самі рослини угноїти подібно, як фльокси.

Кривавник буде цілу зиму вкривати нам грядку зеленим килимом, але його треба стягти зараз по відквітненні. Загустий і здичиллий проріджуємо, щоб весною наново розвивався.

Маргаритки (ромени) треба прочистити по відквітненні, усуваючи всі відцвілі біла. Підгноювати найрадше компостом так, щоб він був навколо, а не падав у середину рослини. Накриття не потребують.

Гайлардія і рудбекія. Відтявши відцвілі гони треба їх угноїти у жовтні компостом так, щоб коріння не визирало з землі. Треба їх прикрити чатинням, бо мороз без снігу може знищити їх за одну ніч. Від раннього усунення відцвілих квітів залежить їх ріст і квітнення у слідуєчому році.

Зимотривалі хризантеми (деякі цвітуть шойно у грудні) слід обтяти на 4 інчі понад землю. На зиму підгноїти їх компостом. Вибагливіші відміни прикрити чатинням.

Коситні (іріси) не зносять між собою бур'янів. Усунути з-поміж них перій весною — досить трудно, тому це треба виконати восени, найкраще тоді, коли земля вогка. Листя коситнів не обтинати, а шойно тоді, коли пожовкнуть — усунути, щоб грядка, навіть зимою, мала гарний вигляд. За осіннє угноєння віддяться

нам обильним квітом у травні-червні. Прикриття на зиму не потребують. Найбільш відповідний час до пересаджування коситнів — це серпень і вересень. Посаджені в добру і чисту землю зацвітуть уже в слідуєчому році.

Куховарські назви

на букву П

Пряжанка — див. ряжанка.
Пряжити, смажити (Пряжена ковбаса, пражений горох, пражене молоко).

Пряженець — памп'юшка, пухкеник.

Пряженя (гуц) — яєшня з молоком і борошном.

Пряник — медяник.

Прянощі, спеції, коріння (арх.) — ароматичні приправи рослинного походження (коріння, листки, плоди або насіння). Spice.

Пряник — медянік.

Прянощі, спеції, коріння (арх.) — ароматичні приправи рослинного походження (коріння, листки, плоди або насіння).

Прятати (в хаті) — прибирати.

Пструг, форель, струмкова — риба з род. лососевих. Пстружок. Птиця свійська, дріб.

Пугар, пугарчик — келих, келишок.

Пудинг — англійська солодка страва.

Пудер, пудра — цукор-пудер, а не цукор-мучка.

Пулярда, пулярка (фр.) — вгодована курка.

Пулька, пуляк, пуля — індичка, індик, індича.

Пульпа — м'якуш.

Пундик — солодке пухке печиво.

Пундичок — дрібне м'яке печиво. Пундиківий (бач яка пундикова, хліба не їсть!).

Пунш — солодкий напій, змішаний із соків, алькогольних напоїв, газованих вод і спецій. Пуншовий.

Н. Ч.

Тетяна Кравців

Український обід в Італії

Може це здаватись примхою, але український обід можна приладити також у Римі. На цю думку запровадили мене Наше Життя. Та чи треба придержуватись строго стравопису чи приписів? Можна й тут дещо змінити чи докомбінувати. І ось стравопис обіду, що його вдалося мені випрацювати в Італії, де тепер перебуваю.

Стравоспис:

Борщ

Голубці з картоплею

Лизень (воловий язик) у вині

Картопляне пюре

Шпінат із кропом

Торт „Небо“

Кава, свіжа садовина

Вино: Бургунді-Муссіні 1967 р., французьке або Альмаден червоне гірське, американське.

Борщ

Борщ приготувати з буряково-го квасу і росолу. Проціджений і поданий у чашках, прикрашений покришеною петрушкою.

Голубці з картоплею

Потрібно: 2 головки спареної капусти, 12 картоплин, почищених і покраєних на кусники і перетертих у „блендері“ чи на терці, 3 яйця, сіль і перець до смаку, 4 повні ложки борошна (муки).

Усе добре і до смаку перемішати. Розібрати капусту і начинювати листки тією начинкою (1 ложка начинки на листок капусти). Вийде 40 голубців. Виложити дно посудини, в якій будуть варитися голубці, капустяними листками, наложити щільно голубці і залляти 2 горнятками води. Варити на легкому вогні, накривши голубці покришкою. Доливати води, коли потрібно. Коли капуста зм'якне, голубці готові. Лишити, щоб перестоїли через ніч.

На другий день голубці підсмажити і подавати зі шкварками. Можна шкварки вимішати зі смаженою цибулькою.

Лизень у червоному вині

Потрібно: 1 воловий вуджений язик, 2 стебла салери з листками, 2 горнятка червоного вина (Бургунді), 1 цибулина, перерізана на чвертки, 2 ложки спецій (пеклінг спайсес), 1 ложка кукурудзяного крохмалю (корн стерч).

Залляти язик холодною водою, додати цибулю, салеру і приправу. Накрити і варити впродовж двох годин. Тоді вийняти і виложити до посудини, в якій буде пектись. Нагріти піч на 350 ст. Поколоти язик довкола і пекти відкритим одну годину, поливаючи його юшкою з двох горняток процідженого росолу (в якому язик варився) і 2 горняток червоного вина. Воді вийняти його з посудини, прохолодити, обчистити, скидаючи шкірку і витинаючи якінебудь кості чи корені. Покроїти й уложити на полумиску. Окремо зладити підливу з юшки, в якій пікся язик, додати до того ще росолу, щоб було 2 горнятка рідини, до прохолодження дати і ложку кукурудзяного крохмалю і гріти на кухні поки легко не згусне. Подавати язик із цією підливою.

Шпінат із кропом

Потрібно: 2 фунти шпінату, 4 ложки розтопленого масла, 5 ложок кропу, часнику, солі й перцю до смаку.

Вимити шпінат, додати кріп, сіль і перець. Залляти окропом і варити 10 хвилин на сер. вогні. Відцідити воду, добре покраяти шпінат і виложити до сковороди з розтопленим маслом. Додати часнику, (найкраще вживати спорошкованого), загріти і відразу подавати.

Торт „Небо“

Потрібно: 70 бісквітів (бішкоптів), 1 горнятко завареного молока з ваніллю.

Мигдалева маса: 5 унцій спареного і змеленого мигдалю, ½ горнятка й 1 ложка цукру, ½ горнятка й 1 ложка масла, 1 чарка руму.

Помаранчева маса: 1 і ¼ горнятка масла, 1 і ¼ горнятка цукру, втерта шкірка з двох помаранч і 1 цитрини, 5 жовтків, сік із 2 помаранч.

Найперше треба приготувати маси. Мигдалева: втерти мигдаль, цукор, масло і рум. Помаранчева: окремо втерти масло, терту шкірку з помаранчі й цитрини, а окремо жовтки, цукор і сік. Получити все разом.

Скропити бісквіти молоком із ваніллю. Тортівницю виложити вафлею (андрутом), а по ній уложити бісквіти, а також по боках. Боки зробити такі високі, як тортівниця.

Наложити половину помаранчевої маси і переложити торт вафлею. Зверху дати мигдалеву масу і знов переложити її вафлею. Тоді зверху дати другу половину помаранчевої маси. Прибрати.

Готовий торт тримати в холодильнику на 2-3 дні перед поданням. Коли подаємо на стіл — треба знати бік тортівниці.

Примітка: Замість помаранчевої можна зробити цитринову масу.

ГОСПОДАРСЬКІ ПОРАДИ

Щоб при смаженні риба не розвалювалась на шматки, слід посолити її і так тримати 10—15 хвилин, поки сіль увійде в неї. Щоб усунути сильних запах при смаженні риби, в олію треба покласти сиру картоплину, почищену й порізану скибочками.

Щоб цибуля при смаженні не підгоряла і набрала золотаво-жовтого кольору, перед тим, як смажити, слід її обкачати в борошні.

УКРАЇНСЬКІ ГОСПОДИНІ! УВАГА!

Підготовляємо до друку книжку

ЗЕНОВІ ТЕРЛЕЦЬКОЇ

Українські страви

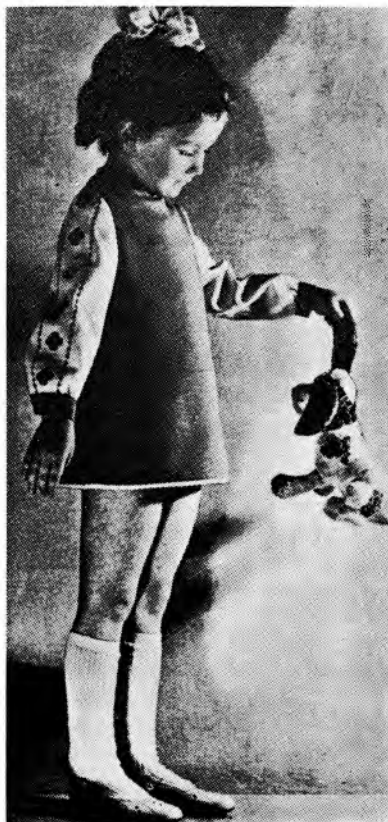
Давні приписи з Галичини.

Книжка розміру около 300 ст. обійматиме всі ділянки куховарення.

Коштує в твердій обгортці 7 доларів разом із пересилкою.

Замовлення і гроші слати до
Адміністрації Нашого Життя

Українська ВИШИВКА

Вовняна суконочка, прикрашена вишивкою
Woolen dress, adorned with embroidery

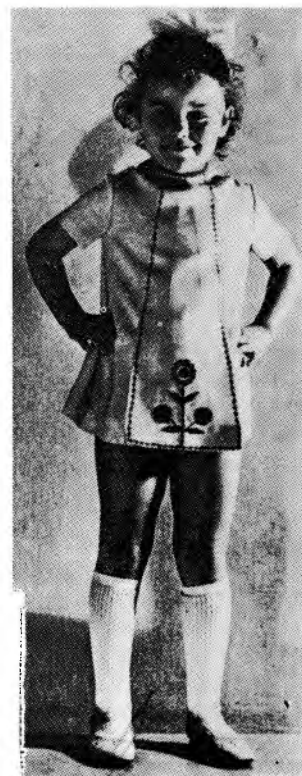
ВИШИВАЙМО ДЛЯ ДІТВОРИ

Маємо відомості, що в Україні по-являється щораз більше вишивок на дітях. Напевне в той спосіб хочуть їх батьки вцілити їм замилювання до цієї нашої стародавньої прикраси. Недавно тому почали й швейні фабрики випускати такі моделі. Звісно, вони не є широко доступні і лиш обмежене число дітей може з них користати. Але за тим зразком неодна мати зможе прикрасити вбраннячко для своїх малят. Тим більше, що над моделями працювали українські мистці на рідних землях.

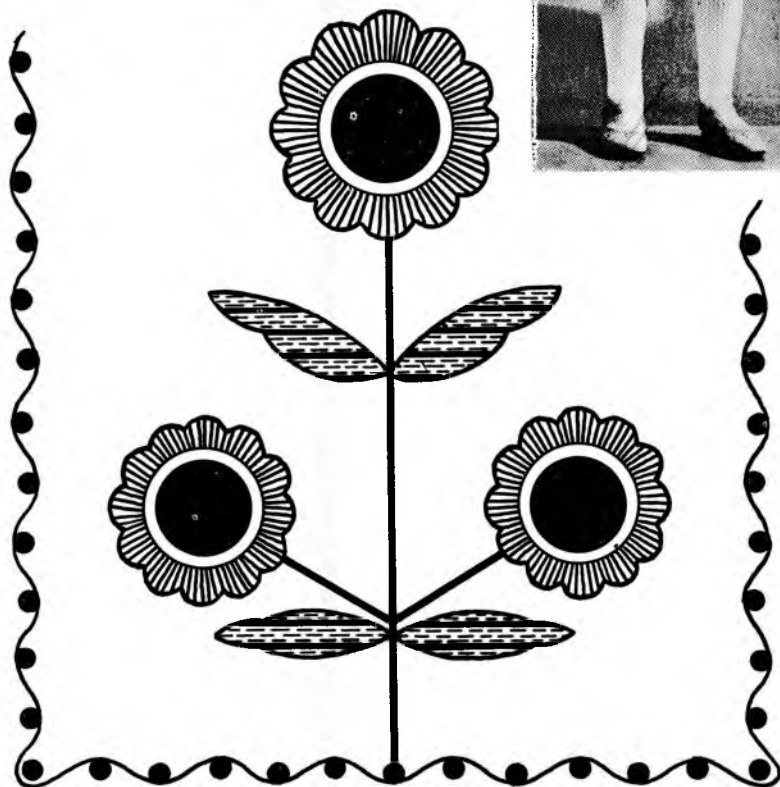
Подані тут моделі виконані в Київській фабриці „Дитячий одяг“. Проектувала їх молода художниця Лідія Ковалинська.

1. Вовняна суконочка для дівчинки в двох кольорах. Гладкий станок виконаний із брунатного вовняного матеріалу. Скроєний, як літера А, сягає вгорі аж по шию, а на подолі викінчений бежевою смугою. Вставні рукави з бежевого вовняного матеріалу. По них іде вздовж легка вишивка, викснана зеленою волічкою. Брунатні маншетики.

2. Святкова суконочка з бежевого дакрону. Зпереду наложена трапезоїдна частина, що формує внизу дві складки. Вона обведена вузьким узором, а зпереду прикрашена квітчастим мотивом із рушника.

Суконочку можна вишити мотивом із рушника
Embroidered linen dress

Квіточка, взята з полтавського рушника, може послужити прикрасою для дитячої суконочки. Контури вишиті стебнівкою, листочки виповнені рушниковими швами. Серединка квітів може бути виповнена шахівницею або алікуванням кольорової тканини тієї самої якості, що й суконочка. Рисунок вишивки в природній величині.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

SEPTEMBER, 1970

No. 8

Our Parochial Schools

After a leisurely and fun-filled summer comes September and brings us back to all the problems we kept forgetting or at least tried to push away from our consciousness. One of the most pressing problems facing society as a whole is the problem of American schools.

The immense technological development of the last few decades coupled with an awakening of ethnical awareness and the resulting civil rights demands, have caused a veritable revolution in American schools. Not only is the curriculum being almost constantly re-evaluated and revised, but the very philosophy underlying educational concepts in America has also been keenly affected. The school crisis is quite evident, even to the people who are in no way connected with the educational system.

Indeed, many organized groups and individuals are working to solve that very crisis.

We in our Ukrainian parochial school system face the same problems as the rest of American society. Whether we are aware of it or not, our schools are undergoing the same revolution as others. With the entire educational system we share the problem preparing youngsters for the advanced technological changes that are taking place almost daily. With other Catholic schools we share the problem of shortage of funds and the resulting lack of sufficient equipment and qualified personnel. Added to all this is our own problem of preserving national identity in our parochial schools.

To do a proper job of educating young people in a modern society, schools must rely on a

staff of professionals. Good will, unsupported by technical knowledge, simply will not suffice. To obtain and keep a staff of experienced professionals, schools should establish a scale of salaries commensurate with that of other professions.

On the other hand, even the best of staffs need adequate equipment to do its work properly. A modern school, even on the elementary level can no longer rely solely on a blackboard and a book. All this requires money in quantities which our parochial school system has not even dared to ask for so far. The funds must of necessity come from our Ukrainian community. With it must come all the moral support we can muster.

And now let us ask ourselves a dilemma facing the nation and of sacrifice is required of us to keep our separate parochial school system — is this system really worth maintaining? The answer will depend on the role our schools will play in our communities. If they continue merely to prepare our children for higher education then the community will probably continue withdrawing its support from our parochial schools as it has tended to do for the last few years. The trend is a very natural one, if one considers that this service can be performed by other school systems more widely based, and so, more economical. Many Ukrainian families find it simply not worth their while to drive their children considerable distances to attend a Ukrainian parochial school, if the same education can be obtained in their neighborhood school.

All this points out, that our schools must offer something

Oleksander Oles

ASTERS

At midnight, in the garden, asters brown
Each washed herself in dew, put on her crown,
And waited for the rosy morn to break
And spread our rainbow raiment for her sake.
The asters in their drowsiness were dreaming
Of silken grasses and of sunshine gleaming, —
A fairy region would their fancies bring
Of fadeless flowers in eternal spring.
Thus in the garden did the asters stay
And their September dreaming longed for May . . .
But cold rain every morning on them swept
And there behind a bush a chill wind wept . . .
Around them, a vast prison, spread the plain,
They saw their hopes to live were all in vain;
They bound their heads and died . . . As if to flout,
The sun above their corpses then blazed out!

Translated into English Verse
by C. H. Andrusyshen and Watson Kirkconnell

GFWC Convention

by Mary Dushnyck

World Crisis

Several noted leaders made an impact on the delegates with their realistic appraisals of the very frank question. If this kind the world. Mrs. Claire Shennault, Peking-born widow of the late U. S. Air Force General who

above and beyond good general education. Otherwise they will simply pass out of existence. To justify their separateness Ukrainian parochial schools should become Ukrainian. That means that they should have a definite and unified program for teaching Ukrainian. This area should not be left to the discretion of individual teachers, or even principals, just as no other area of study is left to them. Of course, the preparing of a program and the materials to implement it will require a great and unified effort, not only of those within the parochial system, but also of those outside of it, who can envision the service our schools are capable of performing. The program as it exists now is sorrowfully inadequate. What passes for a program of teaching Ukrainian results at best in 8 years in a knowledge of the Ukrainian alphabet.

It has been demonstrated that the younger the child, the easier it is for him to learn a second language. That finding is especially applicable for non-Ukrainian speaking children. Graduates of Ukrainian parochial schools should possess an appropriate knowledge and respect of Ukrainian culture and a willingness to work in the Ukrainian community.

If the Ukrainian parochial system is willing to work honestly to attain all these goals, then, we feel, our community should give it its wholehearted support to ensure a really first class system, the kind our children deserve.

Mrs. Earle A. Brown, newly-elected president of GFWC, with Mrs. Mary Dushnyck, left and Mrs. Maria Kwitkowska, in San Antonio, Texas

commanded the World War II Flying Tigers, warned Americans against U. S. isolationism. The U. S. position is to keep the balance of power, in order to avoid conflict. She does not think Red China and the Soviet Union will fight each other. Russia does not want a war on two fronts. Mrs. Chennault said the U. S. has erred in Vietnam by fighting a limited war for a limited objective. She called the American Silent Majority the Soft Middle, which must get out and act.

Martha Rountree, political analyst and founder of "Meet the Press" radio and TV program, warned that America must be concerned not only with pollution of the mind. Campus riots and demonstrations are communist-inspired, and Red China and North Korea are spreading drugs throughout the world, which along pornography and lax morals, are leading to moral decay and realization of a plan to bury us by making us "rotten, rotten to the core." She claims we need better government and to "clean house in Washington before it is too late." Many Congressmen don't want to offend radicals, and thus condone and justify, as does the Supreme Court, much that is wrong in America.

Miss Rountree stated Soviet espionage in the U.S. is increasing due to the implementation of

the Consular Treaty with the Soviet Union. She called on women, through the GFWC, to organize as did the women in Brazil when their country was faced with a crisis a few years ago. Women must take a stand and declare themselves soldiers in the Crusade for Morality. She believes the Soviet Union is gradually defeating us, but women can change the picture if they use their weapons properly.

Junior delegates were urged to launch a crusade to teach young people that America needs builders not destroyers. Waggoner Carr, former Texas Attorney General, stated "if America falters now, our successor's flag will be a Communist flag." He referred to Yipies, hippies, campus rioters and violent demonstrators as would-be destroyers of America intent on creating a revolution and introducing Communism in the U. S.

Mrs. Wm. Hasebrook, former GF president, advised women not to let rioters, pot smokers or the new Left's violent elements control the future.

GFWC Accomplishments

GF President Mrs. Magee reported on the "stupendous accomplishments" of the past two years by GFWC members as volunteers in conservation, education, fine arts, home life, international affairs and clubs,

public and veterans' affairs, and status of women.

Club winners of cash awards, ranging from \$10,000 to \$200, in the Shell Oil Educational Program and the Community Improvement Program (Sears-Roebuck), covered a wide spectrum of voluntary work — establishing libraries, museums, day schools, homes for neglected and abandoned children and troubled girls, youth centers for drug users, mental health clinics for retarded and emotionally disturbed children, air pollution control, and so on. Truly, awesome achievements!

The Military Wife of the Year is Mrs. Albert G. Sanford, first negro to receive the honor; she was chosen from 1,400,000 wives of U. S. servicemen representing five military branches. Miss America, Pamela Eldred of Michigan, also spoke at the convention.

* * *

The Texas Federation of Women's Clubs, hostesses to the convention, offered the delegates their famous southern hospitality and a warm welcome to San Antonio; with a little river winding through the city, one could ride on a barge or water taxi or dine on the water or the river bank. . . .

A wreath laying ceremony held at the Alamo recalled the small band of 180 brave men who heroically defended the fort for 13 days against 4,000 Mexicans in the war for Texan independence in March 1836. All 180 lost their lives and "Remember the Alamo" became the war cry of Texans who a month and a half later defeated the enemy.

The GFWC's 79th Convention in San Antonio will be long remembered for the inspiration, warmth, beauty and camaraderie with women from all over the world who care and who are trying to do their share to build a better world for all mankind.

Wisdom is sometimes nearer when we stoop than when we soar.

RESOLUTIONS OF PUBLIC RELATIONS COMMITTEE

at the Annual Meeting of the UNWLA Board
on June 13, 14, 1970

Inasmuch as misstatements in various publications are the result of ignorance or lack of correct information, we must educate the public through higher levels of communication.

In regard to the LIFE magazine Russian Cookbook wherein Ukrainian cooking is included, the book ART OF RUSSIA and RUSSIAN ICONS, etc., we will try to get an interview with LIFE Magazine editors and ask for a Ukrainian edition of a cookbook. If this isn't feasible we will try to get GOOD HOUSEKEEPING, McCALLS or LADIES HOME JOURNAL to issue a Ukrainian cookbook.

An article should be written dealing with the LIFE Russian Cookbook along the line: "Lesson for the Future."

The Shevchenko Scientific Society or UVAN should be approached to study misstatements and write corrections on their stationery, as this will carry more weight than if written by an individual person or even our organization.

SKVU and/or UCCA should be approached to form committees to receive from member organizations reports of misinformation in press and publications and to correct such.

A SUA Scholarship should be established for diplomatic studies. Other organizations should be urged to offer same and encourage this matter.

Young people with professional Public Relations training and work experience should be recruited for our Public Relations work.

More funds are necessary for public relations work in producing brochures along general lines about Ukraine with good maps, etc.

A Public Relations Workshop should be held for those with inclination for this type of work; interest is not sufficient.

Public Relations should be

given greater consideration by our organization — not pushed to the bottom of our activities. Public relations is one of the most vital activities of any organization, group or political entity.

Mary Dushnyck, Chairman
Irene Padoch
Irene Kindrachuk
Janet Bencal

Ukrainian Dishes

In keeping with our plan to publish recipes from Natalia Kostecka-Stefanyshyn's booklet "Pastry," we have selected for our readers this month a "Nut pyrih." Please note that the Ukrainian word "pyrih" means a baked dough containing a filling. What we call a "pyrih" here is known in Ukraine as a "varenyk."

Nut pyrih

Ingredients:

Dough

1 cup flour
½ cup lightly salted butter
sweet cream to blend dough

Filling

6 eggs
1 cup confectioner's sugar
½ lb. ground nuts
¼ jigger rum or 1 small wineglass wine

Directions:

Cut up butter into small bits and add to flour together with cold sweet cream. Fold in ingredients with a knife to form a soft dough, then mold by hand. Refrigerate the dough until needed.

Beat the egg yolks, add sugar and continue beating until the mixture becomes lemon-colored.

Beat egg whites. Add to egg yolk-sugar mixture, alternating egg whites and ground nuts. When well-blended add rum or wine.

Rollout dough. Spread a thin layer inside a high cake pan, covering the bottom and sides well. Fold in filling. Cover thinly with remainder of dough and bake in a pre-heated oven at 350 for one hour.

М. Федорович

Михайлик-Міняйлик

Михайликові вже вісім років і він цього літа поїхав перший раз на табір. Мама журилася — може йому там аж на друге літо поїхати? Та невже ж він замалий? Ні, зовсім ні, виріс великий і здоровий. Восени до третьої кляси піде. Але з Михайликом той клопіт, що він все кудись поспішає, ну і — забуває деякі важні речі. Шнурівку лиш одну зав'язав і вже кудись побіг. Ліжко тільки почав застелювати і вже клеїть модель авта. Лиш одну руку помив перед обідом, сорочинку вбрав „задна-перід“, і так цілий час. Тому мама журилася — певне все свої речі погубить у таборі, певне часто будуть його карати, як прибіжить на збірку напів-одягнений...

Поїхав Михайлик і дуже йому в таборі подобалося. Час минав скоро і врешті прийшов день повороту додому. — Тату, я дістав аж чотири відзнаки — гукав Михайлик, коли побачив тата, що приїхав по нього. Тато оглянув усе, похвалив, а тоді поніс валізку до авта, а хлопця наплечника.

Удома чекала вже мама з малою Улянкою. — Синку, та ж то не твої речі! — Богдане — так до тата — ти привіз чужу валізку! І наплечник Михайликів менший як цей! Всі почали приглядатись. У валізці — рушник Михайликів, але светер чужий. Чоботи його, а дощевик ні...

Хлопець почав вияснювати: — Дощевика я заміняв за цей помаранчевий у Юрка, а поясок продав Петрусеві за тридцять центів. З Левком ми помінялися светерами, бо мені його ліпше подобався. З білої сорочинки ми зробили прапор на теренову гру, а потім Ігор сказав, що я можу мати його дві сорочки, бо він не може своєї валізки замкнути. При кінці табору ми з ним помінялися валізками. Ліхтарку я подарував Андрієві, а

він мені за те вирізьбив палицю з дерева. Ромкові я дав дві гри і він мені кожного дня помагав ліжко стелити. Потім я замітав цілу кімнату, а Юрко робив у валізках порядки. Всі піжами і рушники виносив на двір Петрусь і тому вони мішалися...

— Досить, досить — перебила мама. А тато підсміхався: — О, то я бачу, що ви хлопці добре собі давали раду! — Так — хвалився Михайлик — ми все були перші на збірці і пробу здали найліпше!

Та за кілька днів тато і мама побачили, що Михайлик не тільки свої речі поміняв, але й сам трохи перемінявся. Він зробив собі список всього, що треба зробити у його кімнаті і що треба допомогти мамі. Він скоро та докладно усе виконував, а тоді скреслював на списку.

— Уважай Улянку — не раз дразнив тато — щоб Михайлик твоїх забавок не підміняв! — Так, нам треба маленьких ляльок до нашого моделю замку — страшив сестричку Михайлик. А мама все дивилася, чи її син повертається у тому самому светері, в якому пішов на сходи. — Ми тепер нічим не міняємося — заспокоював її хлопець — але ми робимо вже пляни на друге літо...

К. Перелісна

НЕЗГОДНА

Маю клаптичок перкалю...
Що тобі пошити, лялю?
Бачиш — клаптик невеличкий,
Стане тільки на спідничку.
Ти вже маєш блюзку синю,
А спідничку зробиш міні...
Що?! Ти, серденько, незгодна?
Ах! не любиш міні модне?
Добре, лялю! Розумію, —
Я вже довшеньку пошюю!

О. Лятуринська

КОНЮШИНКА ПОЛЬОВА

От голівку підвела
і біленька конюшинка:
— Теж і я, і я вівіла,
я, Святителю, яринка!

Не барись аж до зими!
Осьде я, на бездоріжжі.
Мед з оквіттячка візьми! —
Він пахкий і свіжий, свіжий.

Ідучи, спинись на мить,
не помітуй даром Божим!
Як голівка заболить,
завжди він усім поможе.

Подаємо цей вірш нашої поетеси, що зберігся в нашому редакційному архіві.

ГРА — ЗВІРІ І МИСЛИВЕЦЬ

Всі діти поділені на групи. Одна група — „зайці“, друга — „ведмеді“, третя — „лисиці“. Одна дитина „мисливець“. Діти сидять перед лінією. На умовний знак учительки діти — „зайці“ стрибають по лісу, остеронь майданчика, „лисиці“ бігають, хвостиками викручують. На знак — „мисливець“! зайці і лисиці тікають, а мисливець кидає їм під ноги м'ячем. Далі на умовний знак виходять ведмеді, потім інші групи „звірів“. Виграє та група дітей, в яких „мисливець“ найменше влучив м'ячем.

Вказівки до гри. Виходити на середину майданчика на умовлений знак. Мисливець кидає м'ячем тільки після вигуку „мисливець!“. Кидати можна тільки під ноги дітям. Спочатку давати знаки для окремих груп дітей. Коли вони зорієнтуються у грі, можна дати завдання всім разом вийти на середину майданчика, ходити, бігати, стрибати, а на вигук „мисливець!“ тікати на свої місця.

Вивірчині горіхи

Ми з Івасиком дуже любили бігати восени до лісу. Там ми знаходили багато занять. Часто на узліссі пекли картоплю, яку їли просто без чищення, зі смаженим лушпинням. Накопаємо в полі картоплі, понакладаємо в кишені та в пазуху, біжимо на узлісся й розкладаємо багаття: запалюємо назбирану купу сухого хворостя й кидаємо туди картоплю. Потім, коли погасне вогнище, витягаємо засмажену картоплю, розкладаємося біля канави й їмо.

Але ось одного разу нам трапилася цікава пригода з лісовими горіхами та вивіркою.

Якось ми лазили поміж лісових дерев, збирали на ліщині горіхи й лузали. Які вони смачні! Аж ось Івасик забачив при одному дереві велику діру й гукає мене:

— Ходи подивися, яка тут діра!

Я прибігаю й дивлюся: при корені одного старого товстого береста чорніє велика дірка. Ми обоє з Івасиком сіли біля неї й почали роздивлятися. Івасик поліз у ту діру рукою.

— Ой!

— Що таке?

— Тут щось накидане!

— Що?

Івасик витягає руку з діри й розгортає пригірці. Я глипнув: повна долоня горіхів.

Ми обоє були захоплені. Але й точила нас одна цікавість: звідки в цій дерев'яній дірі стільки лісових горіхів?

Ми вже зібрались були витягати їх усі й пакувати в кишені та нести додому, коли Івасик до мене:

— Слухай, Петре. Я думаю, що ці оріхи кимось тут понаскладувани.

— Ким?

Не встиг Івасик мені відповісти, як угорі на дереві щось зашелестіло, зашуміло листя. Ми обидва глипнули вгору. А там по стовбурі дерева та по гілках, то вперед, то назад, бігала чепурненька хвостата вивірка. Вона, видно, чомусь бідкалася й була стривожена й не знала, що робити.

— Івасику! — заколотилося

серце і в мене. — Це напевно горіхи он тієї вивірки!

— Чому?

— А тому, що вона собі наносила цих горіхів у цю діру на зиму.

Ми з Івасиком постояли, поду-

Марта Ст.

Царівна і ведмедик

Жила собі раз царівна. Називалася вона Наталка. Довкруги Наталчиної палати були чудові сади, а далше ліс і гори. Коли вона вже добре пізнала сад і всіх зайчиків та сарен, що там забігали, то захотіла піти на прохід до ліса. Було їй трохи страшно — може там живуть великі звірі? Та знала вона, що дикі страшні звірі виходять на полювання уночі, а вдень сплять. Тому одного соняшного ранку вийшла царівна у ліс. Вона обіцяла своїй мамі, що не піде далеко.

Ішла Наталка поволеньки по травичці, по росі, ішла, але бачила тільки жучків та метеликів. Аж раптом почула, що хтось плаче. Налякалася. Але ж це не міг бути великий дикий звір, правда? Розхилила царівна куші і пішла обережно в сторону плачу. І що ж вона побачила?

Під великою смерекою сидів маленький брунатний ведмедик. Він упав з дерева і поранив собі лапку. Наталка успокоїла ведмедика, приложила йому до лапки листків і попроварила до палати. Там царський лікар за кілька днів вилікував його.

Хоч як просила його Наталка, щоб залишився жити з нею, у саді біля палати, але ведмедик не захотів.

— Я лісова тварина і мені найкраще жити у лісі. Дякую Наталочко, що ти мене порятувала. Колись я тобі допоможу. Він помахав здоровою лапкою і пішов у ліс.

Минуло кілька років. Наталка підросла. Одного дня їхала вона до сусіднього королівства на забаву. Та посередині темного лісу

мали, повикладали горіхи з кишень знову в бересткову діру й відійшли геть. І які ж ми були здивовані та раді, коли побачили: вивірка, як завважила наш відхід, прожогом кинулась із гори береста вниз до діри, де лежали горіхи. Значить, то були її.

Й ми з Івасиком, добре наївшись смаженої картоплі, повернулися від лісу додому...

напали на царівну та її слуг два погані розбійники. Вони позабигали усі дорогоцінні речі, хотіли теж украсти золотий повіз і білих коней. Аж раптом з'явився великий — величезний ведмідь. Він ухопив обох розбійників і кинув їх під дерево. Слуги царівни вже хотіли теж утікати, але вона їх зупинила. — Стійте! Цей ведмідь нам нічого злого не зробить! Вона пізнала, що це той ведмідь, якому вона допомогла, коли був ще маленький.

Ведмідь випровадив царівну з її повозом і слугами з лісу і вона поїхала далше. Від того часу Наталка уже не боялася їхати через великий темний ліс, бо знала що там живе її приятель-ведмідь, якому вона колись зробила добро.

Дмитро Куровський

КУДИ ПОЛЕТИШ!

Там, де верби при долині,

Гойдалося на стеблині

Сонечко крапчатє.

І Мартуся там була,

В кулачок його взяла

Та й давай питати:

— Сонечко, сонечко,

Куди полетиш?

Чи туди, чи туди,

Чи туди, чи туди?...

Як полізло сонечко

По долоньці,

Розправило крилечка

Проти сонця, —

Не бачила дівчинка

Де й поділось,

І з досади плакати

Захотілось.

Із наших мандрівок

Марія Менцінська

Автом крізь пустелю

Давно кортіло мені подивитися, як живуть українці в східних стейтах Австралії, але це здавалося мені неможливим до досягнення. Тяжко було відважитися на подорож літаком або поїздом, це виглядало за коштовне, і тому я з захопленням зустріла вістку, що Зірка і Майк (дочка і зять) вибираються автоматом до Аделаїди. Подумала собі: окаяні трапляється, чому б не скористуватись? Евентуальні невидги мене зовсім не лякали, навпаки, хотілося нагадати юнацькі часи, часи пластування і прогулянок у гори.

Заявила своє бажання прилучитися, і ціла родина прийняла його дуже радо: і ті, що мали залишитися вдома самі й заступити мене в хатній господарці, і другі, з якими мала їхати. Почалися приготування до подорожі. Майк купив усіякі мапи, почали розпитувати всіх і вся, що потрібне на дорогу, зладжували списки, скільки і який харч брати з собою, купили або позичили речі, потрібні до таборування і остаточно вирішили дату виїзду. Авто наше було пів вантажне, марки Польден, отже в кабіні сидіти мали ми всі троє, а позаду треба було запакувати все потрібне до подорожі: запас бензини (вона в пустелі дорожча, казали), баньки з солодкою водою, матраци, подушки, кози, харч на три дні, посуд, приладдя до вмивання, знаряддя такі, як сокира, молоток, рискаль, рушниця і валізки з одягом. Все мусіло бути позакриване пластиковими покривалами, крім того авто мало щільну брезентову будку. Досвідчені люди звертали увагу, що порох у пустелі непереможний.

Останні дні минають швидко, швидко, взаємна виміна інструкцій: „Не забудьте нагодувати Боджі і Розіту (наші пташки — ба-

джерігар) і Пепі (наш пес)!“ — з однієї сторони, і „Пишіть, коли тільки можете, особливо, як переїдете пустелю!“ — з другої сторони. Нарешті, дочекалися.

28. 11. 60. — Вирушаємо о 6:30 ранку зі столиці Зах. Австралії, Перту. Дорога до Нортгему проминула швидше, як звичайно. Зараз за Нортгемом краєвид помітно змінюється, горбків немає, дорога рівненько тягнеться на схід. Переїхали без зупинки через Кандердін (Cunderdin). У тамошньому таборі ми перебули два роки побуту в Австралії і перед нами відкритий простір.

Наша дорога встелена „трупами“: волабі, кіт, крілики, лиси і всякого розміру птахи. Все це жертви своєї необережності, бо авта їдуть з великою швидкістю. Гоана переходила дорогу, але Майк, добрий водій і великий приятель звірят, щасливо її оминув. Затрималися в Келерберін (Kellerberin), купили бензини, газету і що було потрібне в аптиці. О 11 год. „попас“ за Мередіном (Meredin) і їдемо далі. По обох сторонах дороги „буш“.

В Мурін Рок (Moorine Rock) зайшли до готелю на склянку пива. Бачили там „кузинів“ Боджі і Розіти, але всі виглядали дуже хворі. Один із пташків нагадував барвою Боджі, але був куди гірший. Пригадалося нам, як Боджі гарно говорив: „Галло, Боджі! Прітті бой!“

Знову щасливо минули „рейс горс“ гоану, яка, не зважаючи на всі небезпеки, постановила перейти на другий бік дороги. Зірка їде через 10 хвилин. Наближаємося до Савтерн Кросу (Southern Cross), це більша місцевість, спека більшає. В околиці Кульгарді (Coolgardie) червона земля. Це колишній осередок для копачів золота,

але тепер місто немов би вимерло, посеред міста два готелі, порожні. Людей майже не помічається.

За Кульгарді дорога вужча, поверхня її куди більш нерівна. Дерева зелені, „буш“ виглядає дуже гарно. Коло Віджемульта (Widgemooltha) рослинність місцями дуже вбога, потім „буш“ знов густий. Перед Норсменом (Norsmen) з'являється велике озеро з дуже плиткими і широкими берегами без жодної рослинності. Це солоне озеро, перед самим містом зовсім сухе. Околиця досить горбкувата, є навіть кілька більших горбків. Само місто Норсмен робить дуже приємне враження, в місті великий рух, є мотель, тенісова площа, кругляний клуб і купальний басейн.

Чотири і пів милі за Норсменом починається Айр Гайвей (Eyre Highway). Це т. зв. „гревел“, дорога дуже подібна до доріг, що були поміж селами в Галичині, місцями дуже вибоїста. Зах. Австралія дбає про свій відтинок краще ніж Півд. Австралія; на західному відтинку милі позначені на високих паликах: паристі числа звернені в одну сторону, непаристі в другу. Як тільки ми переїхали на другий день границю обох стейтів, жодних табличок не було, і скільки проїхали, мусіли орієнтуватися після показника в авті.

Їзда по „гравелу“ була цілком можлива, тільки, звичайно, авто більше підскакує і починає докучати порох, особливо, коли зустрінемо авто. Одна річ була дуже інтерна, що пасажирів других авт махали до нас руками і вітали нас; коли ми зупиняли авто на декілька хвилин, водії інших авт запитували, чи не потребуємо помічі. Виходить, кожен відчуває, що їде безлюдною околицею і стрічний чоловік є його приятель, за корот-

кий час він сам може бути у потребі.

Рішили зупинитися і розпалити вогонь. Викопали в землі ямку, на край поставили решітку і заходилися біля вечері. Яєшня смакувала надзвичайно, запили кавою і приготували каву на пізніше. Погасили докладно вогонь і гайда в дорогу. Переїхали ще сто миль (558 милі від Перту) і о 9:40 ввечері розташувалися в „буші“, зараз біля дороги, на нічліг. Це значило витягнути весь багаж і в задній частині авта розстелити постіль. Вночі почав падати дрібненький дощ, але в авті під будкою було зовсім затишно і сухо.

29. 11. — О год. 5:45 ранку вирушили з дощиком, але зате пороху майже зовсім немає. Буш рідкий. Зірка провадить авто протягом одної години і досить добре з тим справляється. Дорогу перебігають дикі коти, перелітають дикі індики, яструби, круки і багато малесеньких пташків. На дорозі багато вбитих кріликів і це власне є приманою для пташків, це видно їхній харч. Особливо індиків дуже багато, їх барва зливається із барвою кущиків обабіч дороги так, що трудно їх відрізнити. Буш горить у деяких місцях, трапляються зовсім пусті місця, значить буш вигорів.

Наближаємося до Мадури (Madura). Таблиця при дорозі сповіщає, що тут десь є корови, очевидно в тій Мадурі, але щоб до неї потрапити, треба з'їхати в сторону на південь. Рішили поїхати, подивитися. Краєвид дуже непривітний, дорога веде поміж гори, які зовсім не викликають у нас захоплення. Паслося декілька корів, трава дуже мізерна. В Мадурі „готель“, це значить кілька будинків із азбесту, запарошених так, що виглядають немов би були збудовані з піску. Можна купити бензини, і полагодити авто, як кому потрібно. Вода до вмивання солонна, тому не хотіли брати душ, хоч написи: рустерс — генс (roosters — hens) нас до цього заохочували. Повернули до головного шляху і по 22 милях зупинилися біля збірника з водою, щоб поїсти. Від Мадури аж до Юклі (Eucla) видно від півночі у віддалі 1 милі гірський вал, при шляху кущики повні кріликів. Майк три-

має наготові рушницю, але заки зупинимо авто і Майк прицілиться з неї, крілик чмихає в придорожні кущі.

Зараз за Юклею, о год. 4:40 по пол., переїздимо границю обох стейтів. Покидаємо низовину, підїжджаємо догори на високорівню і в замряченій далечині показується океан. Видно піскові гори над морем. Буш, який до того часу був густий, починає рідшати. Робиться дуже темно, доїздимо до Налябор (Nullarbor). Як указує назва, дерев зовсім немає, тільки маленькі кущики, рівнина цілковита. Думали розташуватися при шляху на нічліг, але побачили таблицю, що це резерват для аборигенів, який тягнеться 24 милі завдовжки і не вільно з'їздити із шляху. Тому продовжуємо їзду і о год. 9:30 ввечері підїздимо до великого бляшаного збірника з водою, т. зв. Айві Шед (Ivy Shed). Такі збірники є побудовані вздовж всієї Айр Гайвей у відступах кількадесяти миль. У них є солодка вода. Над збірниками збудовані піддашся, навіть кілька авт може поміститися.

Одне авто вже там стоїть, хтось перед нами зупинився, і ми раді, що маємо товариство. В гурті і смерть миліша! Швидко п'ємо каву, тихенько приготуємося на нічліг і спимо. Переїхали того дня 498 миль.

30. 11. — Вранці пізнаємо пасажирів другого авта. Двоє англійців з Нової Зеландії, що відвідали Англію і тепер подорожують по Австралії, заки повернуться додому. Розпалюємо знову вогонь, снідаємо і даємо гарячу воду нашим співвітчужанам. Майк конче хотів спробувати на снідання крілика, що він його вполював минулої ночі, але це забрало б багато часу, занехали. О год. 6:45 вирушаємо. Дерев більшає, кріликів щораз менше, а потім зовсім їх немає. Бачимо вівці, місію для аборигенів і недалеко в ліску двох аборигенів з ратищами і псом. Часто перелітають білі й кольорові папуги. Дощ паде весь час. Показуються лани пшениці. Наближаємося до Пенонгу (Penong), першого міста, відколи покинули Норсмен. У Пенонгу привітав нас на веранді першого дому малий верблюд. У Седуні (Ceduna) мусіли віддати всі

помаранчі і помідори, не вільно привозити до Півд. Австралії садівни. За те дістали тут морозиво, якого не могли дістати в Пенонгу.

Слідуюче місто Віруля (Wirrulla), дуже запарошене, взагалі порох нестерпний, бо на дорозі багато більше авт і дощ устав. Між містами Вудіна і Кімба (Wuddina, Kimbo) дорога горбкувата і краєвид дуже гарний. На обрії видно два великі горбки і в цю сторону багато показників, правдоподібно туристичний об'єкт. Ліс дуже густий і зелений. Лани збіжжя, комбайни при роботі. В Кімбі повідомляємо в гаражі, що якесь авто потребує помочі, ми зустріли його при дорозі і водій просив нас зголосити його прохання про поміч в найближчій представництві Р.А.С. Гараж у Кімбі дуже гарний, новий, можна дістати обід чи ввечерю, покупці можуть узяти душ, написи: гайс — долс (guys — dolls). За Кімбою ліс ще густіший і зеленіший, дорога спускається вниз. Бачимо багато кенгуру. Якби не те, краєвид нагадує Україну. Дорога поправляється, але все ж те ще „гревел“.

Наближаємося до Айрон Ноб (Iron Knob). Вечір і все, що ми можемо бачити: гора, вкрита світлами, виглядає як велетенська ялінка. Щоб дістатися до самого міста, обїжджаємо гору, місто однак неінтересне, все збудоване з бляхи, будинки і тини, все дуже запарошене. Пересуваємо час на 1½ год. вперед і на 15 миль перед Порт Огаста (Port Augusta) вїжджаємо на асфальтову дорогу. В Порт Огаста повечеряли і поїхали дорогою на Вейкфілд (Wakefield).

1. 12. — По півночі дримаємо кілька годин в авті і о 4. год. ранку вїжджаємо на передмістя Аделаїди. По загальних привітаннях у наших приятелів одного хотілося: викупатися і лягти спати. За останній день з гаком зробили 668 миль. Майк твердив, що тільки тому міг цього доконати, що приймав що 6 годин дві таблетки Аспро (порада Юрка, родинного аптикаря!) за весь час нашої подорожі. З Перту до Аделаїди 1719 миль, в тому 1050 миль „гревелу“. На сьогоднішній день ситуація краща, бо недавно збудовано за

Норсменом 20 миль асфальтованої дороги.

Переживаємо незабутні хвилини побуту в Аделаїді, коли кожний старався показати нам щось цікавого і гостив нас дуже сердечно. Відвідали ми також, на дуже короткий час Мельбурн і рівно за тиждень по своєму приїзді до Аделаїди, вирушили в поворотну дорогу.

8. 12. — Виїжджаємо о 9. год. ранку. Між Кімбою і Вудіною заблудили і мусіли трохи завернути. Дуже гаряче. В Кімбі було 98 ст., заповідають на Налябор 125 ст. Ідемо цілу ніч з малими перервами.

9. 12. — О 8:30 рано затримуємося в Айві Шед. Відпочили і рушаємо далі. В Юклі спека невимовна і нічого, ні зимної, ні гарячої води не можна купити. Перестерігають — не йти до моря, бо зваримося в гарячій піску. Сідаємо назад до авта і мріємо про Мадуру, з якої ми перше сміялися. Врешті наспіли до Мадури, взяли душ солоної води і не могли його нахвалитися. Пиво було знамените. Ночуємо недалеко від Баллядонії (Balladonia).

10. 12. — Рано вирушаємо і перед Норсменом в'їжджаємо на асфальтовану дорогу. Яка благодать! Затримуємося тільки при бензинових станціях, де звичайно купуємо перекуску. Погода прекрасна, Зах. Австралія вітає своїх мешканців сонцем. Ідемо із швидкістю 80 миль на годину і о год. 11:45 ввечері ми дома, скоріше, як повідомили листом.

Втомилися, але задоволені, що все щасливо обійшлося, повні вражень і незабутньої краси вільного простору і близького контакту із природою. Що може бути краще, як схід сонця в пустелі, коли ви бачите цей перший промінь, як він пробиває млу світанку, або коли спішите виїхати на гору, щоб ще раз побачити сонце, яке сідає на небосхилі і червоною загравою освітлює білі хмарки.

Забулося все неприємне: і невідома, і спека в поворотній дорозі, і порох, що покривав нас сірою габою, а лишився тільки гарний спомин про цей час на все життя. Не можу сказати, що така подорож коштувала багато менше від подорожі поїздом, але вона без порівняння цікавіша. Тільки в цей спосіб можна на правду пізнати розмір країни і її мале залюднен-

ня. Такі місцевості, як Баллядонія, Юкля, Налябор, зазначені на мапі, це в дійсності одиночні будинки, сполучені телефоном зі світом, а проте люди, які там живуть, не нарікають на свою самотність, привикли до неї і добре почуваються. В Юклі є навіть залишки давньої телеграфної станції, що оперувала в роках 1877-1927, а яка тепер стоїть безчинно, майже засипана піском. В 1958 р. збудовано там гранітовий обеліск у честь тих, які виконували там тоді свою важну функцію. Були це піонери Австралії і перед їх відвагою і працею слід склонити голову в пошані.

БІБЛІОГРАФІЯ

КНИЖОК ЖІНОЧОГО ПЕРА

Продовжуємо список творів, започаткований у ч. 4, 1969 р. Подаємо твори жіночого пера, видані у вільному світі до 1967 р. (включно).

Woysenko Olha: Canada's Cultural Heritage, Ukrainian Contribution.

Woysenko Olha: The Ukrainians in Canada. Ottawa—Winnipeg. Canada Ethnica IV. 1967, 277 pp.

Ворд Барбара: „Г'ятя ідей, що змінюють світ“, переклад з англійського. Нью Йорк, 1960, 145 ст.

Ворскло Віра: „Листи без адреси“, вибрані поезії. Торонто, 1967, 65 ст.

Гаєвська-Денес Лідія: „Казки та оповідання“. Мельбурн, „Ластівка“.

Гармаш Міра: „Журавлі“, казка. Філадельфія, накл. авт. 1966, 16 ст.

Геркен-Русова Наталя: „За героїчний театр“. Свято Державности, Самостійности й Соборности, 22. січня“. Прага, накл. авт., 1936 р. Перевидано „Говерля“, Нью Йорк 1955, 32 ст.

З а м о в л я й т е

А Л Ь Б О М И В З О Р І В

Українські Народні Вишивки

Видання СУА

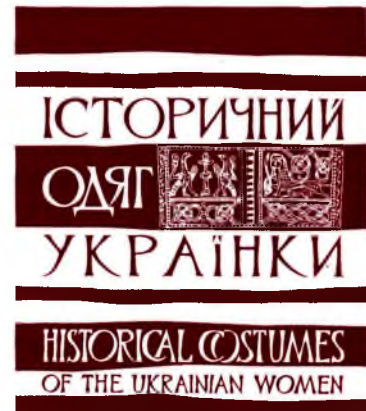
Серія 3 і 4

Десять таблиць узорів

Взори з Полтавщини, Київщини, Буковини, Яворівщини, Гуцульщини

Ціна 2 дол.

Замовляти в Централі СУА

А Л Ь Б О М

Історичний одяг українки

12 листівок

із текстом і поемою
ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Ціна 3 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's League

64 Branch

142 Second Ave.

New York, N. Y. 10003

Матеріяли Суспільної Опіки

в рамках ЖІНОЧОЇ СЕСІЇ СКВУ

можна замовити в Централі СУА за надісланням 2 дол.

Туди входять такі праці:

Марія Квітковська: Проблематика українців у країнах нового поселення

Олександр Ковальська: Матеріальне положення українських поселенців в Європі і Півд. Америці

Ольга Даниляк: Роля українського суспільного працівника і його практична праця в українській громаді

Наталя Іванів: Значення Добровільної Жіночої Служби у харитативній праці

Тетяна Карпенко: Новий підхід до життєвих проблем

Постанови Секції

Замовляйте збірник

ЩЕБЕТАЛИ ПТАШЕЧКИ

Упорядкувала Марія Юркевич

Ціна 75 ц.

Замовляти в Централі СУА

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

ВІД 1. ЧЕРВНЯ ДО 31. СЕРПНЯ 1970:

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Від. 27 Піттсбург	5.00
„ 36 Шикаго	5.00
„ 61 Випані	20.00
„ 68 Сиракюзи	20.00
„ 78 Вашингтон	5.00

Родина Р. Братусь, Дітройт 15.00
По 10 дол. Леся Гелембін, Маямі,
Люба Луцька, Торонто, Таня Сирот-
юк, Ріджвуд.

По 5 дол.: Анастасія Ковальська,
Нью Йорк, Ірина Левицька, Ольга
Граб, Ярослава Гусак, Ірина Слотвін-
ська, всі з Елизабету, Н. Дж., Марія
Тим'як, Піттсбург, Мандрівник, Кар-
терет.

По 4.26 дол.: Софія Білецька, Ши-
каго.

По 4 дол.: Марія Козак, Дітройт,
Марійка Мартинюк, Кліфтон, Неллі
Ковалишин, Бретавн, Елеонора Хо-
м'як, Болтон Лендінг, Наталія Крав-
чук, Ньюарк, Катерина Джорджія,
Вайтгол, Дарія Гузар, Едісон.

По 3 дол.: Марія Петренко, Ст. Пі-
терсбург, Фаліна Любінецька, Ді-
тройт, Розалія Зальопана, Ля Меца,
А. М. Григорійв, Вестон, Марія Світій,
Бруклін.

По 2.50 дол.: С. Левицька, Мідок,
Дорі Сасик, Елмвуд Парк.

По 2 дол.: Наталія Масюк, Люба
Калита, Філядельфія, Теодосія Приш-
ляк, Гілсайд, Леся Бідний, Шикаго,
Стася Жизномірська, Сейр, Анна
Стельмах, Балтімор, Анна Плаксій,
Меррік, Таня Дубецька, Нью Гейвен,
Тереса Сумик, Нью Йорк, Стефанія
Жуковська, Реґо Парк, Єлисавета О-
лексишин, Гартфорд, Євгенія Івано-
вич, Севен Гилс.

По 1 дол.: Софія Прокоп, Пальмер-
тон, Софія Серна, Маямі Біч, Люба
Шеремета, Шикаго, Марія Балас, То-
ронто, Анна Березовська, Дітройт,
Анастасія Хариш, Давнер Гровс, І.
Доманчук, Монреал, Катерина Бер-
ків, Маямі.

ФОНД „МАТИ й ДИТИНА“:

Від. 7 Акрон	10.00
„ 13 Честер	20.00
„ 19 Амстердам	5.00

„ 27 Піттсбург	10.00
„ 28 Ньюарк	180.00
„ 33 Клівленд	120.00
„ 36 Шикаго	10.00
„ 47 Рочестер	80.00
„ 55 Лос Анджелес	25.00
„ 61 Випані	60.00
„ 63 Дітройт	10.00
„ 68 Сиракюзи	60.00
„ 78 Вашингтон	10.00

Іванна Джус, Блумфілд 20.00
По 10 дол.: Анастасія Вокер, Ді-
тройт, Микола і Сальвіна Іваницькі,
Акрон, Стефанія Жуковська, Реґо
Парк.

По 9 дол.: Софія Яців, Торонто.

По 8 дол.: Катерина Турняська, Че-
стер.

По 5 дол.: Анна Плаксій, Меррік,
Ольга Федчишин, Дітройт.

По 4 дол.: Євгенія Зяттик, Сідар Нолс

По 2 дол.: Ярослава Дереш, Лудлов

ФОНД ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ:

Від. 16 Міннеаполіс	52.00
„ 47 Рочестер	173.00
„ 56 Дітройт	20.00
„ 82 Бронкс	71.00
„ 102 Геммонд	11.00

„ФОНД 500“:

Від. 1 Нью Йорк	10.00
„ 61 Випані	20.00
„ 78 Вашингтон	10.00
„ 100 Картерет	20.00
Стефанія Базюк, Едмонтон	10.00
Марія Матвійків, Вілмінгтон	5.00

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ:

Від. 79 Бостон	100.00
----------------	--------

ФОНД „ЦЕРКВА В ПОТРЕБІ“:

Від. 5 Дітройт	60.00
„ 23 Дітройт	14.00
„ 29 Шикаго	24.00
„ 33 Клівленд	20.00
„ 47 Рочестер	257.00
„ 56 Дітройт	54.00
„ 63 Дітройт	27.00
„ 79 Бостон	20.00
„ 101 Шикаго	8.00
„ 102 Геммонд	58.00
Марія Гаврих, Віліямставн	25.00
Анастасія Ковальська, Нью Йорк	10.00

МУЗЕЙ СУА:

Від. 7 Акрон	50.00
--------------	-------

„ 28 Ньюарк	50.00
„ 49 Бофало	25.00
„ 70 Пассейк	25.00
„ 75 Денвер	10.00

ФОНД ІКОНИ КН. ОЛЬГИ:

Від. 70 Пассейк	10.00
„ 90 Філядельфія	5.00

СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД:

Від. 61 Випані	25.00
„ 78 Вашингтон	5.00

З подякою

Ольга Муссаковська, секретарка
Ірина Качанівська, касієрка

Матеріали ділянки зв'язків

у рамках Жіночої Сесії СКВУ

можна замовити в Централі СУА
за надісланням 1 дол.

Туди входять такі праці:

..Марія Душник: Зв'язки Союзу У-
країнок Америки з американськими
жіночими організаціями і відгуки на
українські проблеми і боротьбу (ан-
глійською мовою).

Мгр. Уляна Целевич: Українська
жінка у вільному світі в аспекті по-
літичної праці для української ви-
звольної справи.

Мгр. Ірина Падох: Раціональний чи
емоційний підхід у взаєминах із не-
українським світом.

З Б І Р Н И К ПАМ'ЯТІ К. МАЛИЦЬКОЇ ВИХОВНИЦЯ ПОКОЛІНЬ

Ціна 2.00 дол.

Замовляти в Централі СУА або
в п-ні Марії Мудрик

73 Lynd Avenue
Toronto, Ont. Canada